

Euroopa Liidu Teataja

L 294

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

56. aastakäik

6. november 2013

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/48/EL, 22. oktoober 2013, mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega 1

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/50/EL, 22. oktoober 2013, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkimisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad ⁽¹⁾ 13

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 1093/2013, 4. november 2013, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 638/2004 ja komisjoni määrust (EÜ) nr 1982/2004 seoses Intrastati süsteemi lihtsustamise ja Intrastati teabe kogumisega 28

Hind: 3 EUR

(Jätkub pöördel)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1094/2013, 4. november 2013, täiendavate püügipäevade eraldamise kohta Prantsusmaale ja Ühendkuningriigile ICES VIIe piirkonnas	30
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1095/2013, 4. november 2013, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Sierra de Cádiz (KPN)]	32
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1096/2013, 4. november 2013, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (KGT)]	34
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1097/2013, 4. november 2013, millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Lentilles vertes du Berry (KGT)]	36
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1098/2013, 4. november 2013, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [Gâche vendéenne (KGT)]	38
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1099/2013, 5. november 2013, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (regulaarlaevaliinide tõhustamine)	40
Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1100/2013, 5. november 2013, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	42

SOOVITUSED

2013/637/EL:

★ Komisjoni soovitus, 4. november 2013, millega muudetakse soovitust 2006/576/EÜ seoses toksiinide T-2 ja HT-2 esinemisega kassitoidus ⁽¹⁾	44
---	----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/48/EL,

22. oktoober 2013,

mis käsitleb õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluses ning õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 82 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta“) artiklis 47, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni („konventsioon“) artiklis 6 ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artiklis 14 on sätestatud õigus õiglasele kohtulikule arutamisele. Harta artikli 48 lõikega 2 tagatakse kaitseõiguse austamine.

(2) Liit on seadnud endale eesmärgiks säilitada ja arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala. 15.–16. oktoobril 1999 Tampere toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumise eesistujariigi järelduste ja eriti järelduste punkti 33 kohaselt peaks kohtuotsuste ja õigusasutuste muude otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte saama liidu piires õiguslase koostöö nurgakiviks nii

tsiviil- kui ka kriminaalasjades, kuna ulatuslikum vastastikune tunnustamine ja õigusaktide vajalik ühtlustamine hõlbustaksid pädevate asutuste koostööd ja üksikisiku õiguste kohtulikku kaitset.

(3) Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 82 lõikes 1 on sätestatud, et „liidus põhineb kriminaalasjades tehtav õiguslase koostöö kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttel ...“.

(4) Kriminaalasjades tehtud otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte rakendamine eeldab, et liikmesriigid usaldavad üksteise kriminaalõigussüsteeme. Vastastikuse tunnustamise ulatus sõltub suurel määral mitmest näitajast, sealhulgas kahtlustatavate või süüdistatavate isikute õiguste kaitse mehhanismidest ja ühistest miinimumnõuetest, mis on vajalikud vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise hõlbustamiseks.

(5) Kuigi liikmesriigid on konventsiooni ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti osalised, näitavad kogemused, et ainuüksi see asjaolu ei tekita alati piisavat usaldust teise liikmesriigi kriminaalõigussüsteemi vastu.

(6) Kriminaalasjades tehtud otsuste vastastikune tunnustamine saab toimida tõhusalt üksnes usalduse õhkkonnas, milles mitte üksnes õigusasutused, vaid kõik kriminaalmenetluses osalejad peavad teiste liikmesriikide õigusasutuste otsuseid samaväärseks enda omadega viisil, mis ei väljenda mitte üksnes usaldust teiste liikmesriikide eeskirjade adekvaatsuse suhtes, vaid ka veendumust, et neid eeskirju kohaldatakse õigesti. Vastastikuse usalduse suurendamiseks on vaja kehtestada üksikasjalikud eeskirjad hartast, konventsioonist ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelisest paktist tulenevate menetlusõiguste ja menetluslike tagatiste kaitse kohta. See eeldab ka hartas ja konventsioonis sätestatud miinimumnõuete edasiarendamist liidus käesoleva direktiivi ja muude meetmete abil.

⁽¹⁾ ELT C 43, 15.2.2012, lk 51.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. septembri 2013. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta otsus.

- (7) ELi toimimise lepingu artikli 82 lõikes 2 nähakse ette liikmesriikides kohaldatavate miinimumeeskirjade kehtestamine, et hõlbustada kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikust tunnustamist ning politsei- ja õiguskoo­stööd piiriülese mõõtmega kriminaalasjades. Nime­tatud artiklis osutatakse isikute õigustele kriminaalmenet­luses kui ühele valdkonnale, kus võib kehtestada miinimumeeskirju.
- (8) Ühised miinimumeeskirjad peaksid suurendama usaldust kõikide liikmesriikide kriminaalõigussüsteemide vastu, mis omakorda peaks tõhustama õigus­alast koostööd vastastikuse usalduse õhkkonnas ja edendama põhi­õiguste kultuuri liidus. Sellised ühised miinimumeeskirjad peaksid kõrvaldama ka liikmesriikide territooriumil koda­nike vaba liikumist piiravad tõkked. Ühised miinimu­meeskirjad tuleks kehtestada seoses õigusega kaitsjale kriminaalmenetluses, õigusega lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja seoses õigusega suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaar­asutustega.
- (9) Nõukogu võttis 30. novembril 2009 vastu resolutsiooni teekaardi kohta, mille eesmärk on tugevdada kahtlustata­vate või süüdistatavate isikute menetlusõigusi kriminaal­menetluses („teekaart“) ⁽¹⁾. Tuginedes järkjärgulisele lähe­nemisviisile, kutsutakse teekaardis üles võtma meetmeid seoses õigusega kirjalikule ja suulisele tõlkele (meede A), õigusega teabele õiguste ja süüdistuse kohta (meede B), õigusega tasuta õigusabile ja õigusnõustamisele (meede C) ning õigusega suhelda sugulaste, tööandjate ja konsulaar­asutustega (meede D), ning spetsiaalsete kaitsemeetme­tega selliste kahtlustatavate või süüdistatavate isikute jaoks, kes kuuluvad haavatavate isikute kategooriasse (meede E). Teekaardis rõhutatakse, et esitatud õiguste järjekord on ainult soovituslik ja seega võib seda vastavalt prioriteetidele muuta. Teekaart on koostatud selliselt, et see toimiks tervikuna, ja seega avaldub selle mõju täiel määral ainult siis, kui rakendatakse kõiki selle osasid.
- (10) Euroopa Ülemkogu avaldas 11. detsembril 2009 heameelt teekaardi vastuvõtmise üle ja lisis selle Stock­holmi programmi „Avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel“ ⁽²⁾ (punkt 2.4). Euroopa Ülemkogu rõhutas, et teekaart ei ole täielik, ning kutsus komisjoni üles analüüsima kahtlustatavate ja süüdistata­vate isikute minimaalsete menetlusõiguste muid aspekte ning hindama seda, kas parema koostöö edendamiseks selles valdkonnas on vaja käsitleda muid küsimusi, näiteks süütuse presumptsiooni.
- (11) Seni on vastu võetud kaks teekaardi kohast meedet, nimelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta direktiiv 2010/64/EL õiguse kohta suulisele ja kirjalikule tõlkele kriminaalmenetluses ⁽³⁾ ning Euroopa
- Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaal­menetluses teavet ⁽⁴⁾.
- (12) Käesolevas direktiivis sätestatakse miinimumeeskirjad, mis käsitlevad õigust kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismääruse täitmisega seotud menetlustes vasta­valt nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsusele 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesrii­kidevahelise üleandmiskorra kohta ⁽⁵⁾ ja õigust lasta teavi­tanda vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja õigust suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega. Sel viisil edendatakse direktiiviga harta, eriti selle artiklite 4, 6, 7, 47 ja 48 kohaldamist, tuginedes konventsiooni artiklitele 3, 5, 6 ja 8, nagu neid tõlgendab Euroopa Inimõiguste Kohus, mis oma kohtu­praktikas seab pidevalt norme kaitsja kasutamise õiguse suhtes. Kohtupraktikas on muu hulgas sedastatud, et õiglane menetlus eeldab seda, et kahtlustataval või süüdistataval isikul peab olema võimalik saada mitmesu­guseid konkreetsetelt õigusabiga seonduvaid teenuseid. Selles osas peaks kahtlustatava või süüdistatava isiku kaitsjal olema võimalik piiranguteta tagada kaitse aluspõ­himõtete järgimine.
- (13) Ilma et see piiraks konventsiooni kohaseid liikmesriikide kohustusi tagada õigus õiglasele kohtulikule arutamisele, ei tuleks käesoleva direktiivi kohaldamisel pidada krimi­naalmenetluseks vähem tähtsate süütegudega seotud menetlusi vanglas ning sõjaväelises kontekstis toime pandud rikkumistega seotud menetlusi, millega tegeleb otsene ülem.
- (14) Käesoleva direktiivi rakendamisel tuleks võtta arvesse direktiivi 2012/13/EL sätteid, mille kohaselt tuleb kaht­lustatavat või süüdistatavat isikut viivitamata teavitada õigusest kaitsjale ning vahistatud või kinnipeetud kahtlus­tatavale või süüdistatavale isikule tuleb anda viivitamata kirjalik õiguste deklaratsioon, mis sisaldab teavet õiguse kohta kasutada kaitsjat.
- (15) Käesolevas direktiivis tähendab mõiste „kaitsja“ iga isikut, kes on liikmesriigi õiguse kohaselt kvalifitseeritud andma ja kellel on õigus anda, sealhulgas kui ta on selleks akre­diteeritud volitatud organi poolt, kahtlustatavale või süüdistatavale isikule õigus­alast nõu ja abi.
- (16) Mõnes liikmesriigis võib suhteliselt väikeste rikkumiste korral muu kui vabaduskaotusliku karistuse määramise pädevus olla muul asutusel kui kriminaalasjades pädeval kohtul. Näiteks võib see nii olla liikluseeskirjade ulatus­liku rikkumise korral, mis võidakse kindlaks teha liiklus­kontrolli käigus. Sellistel juhtudel ei oleks mõistlik nõuda, et pädevad asutused peaksid tagama kõik käesoleva direk­tiivi kohased õigused. Kui liikmesriigi õiguses on sätes­tatud pisirikkumiste eest karistuste määramine sellise

⁽¹⁾ ELT C 295, 4.12.2009, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 280, 26.10.2010, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 142, 1.6.2012, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 190, 18.7.2002, lk 1.

asutuse poolt ja on ette nähtud õigus edasi kaevata või võimalus asjaomase juhtumi puhul muul viisil kriminaalasjades pädevasse kohtusse pöörduda, tuleks käesolevat direktiivi seetõttu kohaldada üksnes kõnealuses kohtus pärast sellist edasikaebamist või kohtusse pöördumist toimuvate menetluste suhtes.

(17) Mõnes liikmesriigis loetakse kriminaalkuriteoks teatavad pisirikkumised, eelkõige liikluseeskirjade pisirikkumised, kohalike omavalitsusüksuste üldeeskirjade pisirikkumised ning avaliku korra pisirikkumised. Sellistel juhtudel ei oleks mõistlik nõuda, et pädevad asutused peaksid tagama selliste pisirikkumiste korral kõik käesoleva direktiivi kohased õigused. Kui liikmesriigi õiguses on pisirikkumiste puhul sätestatud, et vabaduskaotuslikku karistust ei saa määrata, tuleks käesolevat direktiivi seega kohaldada üksnes kriminaalasjades pädeva kohtu menetluste puhul.

(18) Teatavate pisirikkumiste kuulumine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse ei tohiks mõjutada konventsiooni kohaseid liikmesriikide kohustusi tagada õigus õiglasele kohtulikule arutamisele, sealhulgas saada kaitsjalt õigusabi.

(19) Liikmesriigid peaksid kahtlustatavale või süüdistatavale isikule tagama põhjendamatut viivitusteta õiguse kasutada kaitsjat vastavalt käesolevale direktiivile. Igal juhul tuleks kahtlustatavale või süüdistatavale isikule anda võimalus kasutada kaitsjat kriminaalkohtumenetluse ajal, kui ta ei ole loobunud selle õiguse kasutamisest.

(20) Käesoleva direktiivi kohaldamisel ei hõlma küsitlemine eelküsitlemist politseis või muus õiguskaitseasutuses, mille eesmärk on tuvastada asjaomast isikut, kontrollida relvade omamist või muid selliseid turvalisuse aspekte või teha kindlaks, kas tuleks alustada uurimist, näiteks liikluskontrolli käigus või regulaarsete juhuslike kontrollimiste käigus, kui kahtlustatav või süüdistatav isik on veel tuvastamata.

(21) Kui isikust, kes ei ole kahtlustatav või süüdistatav isik (näiteks tunnistaja), saab kahtlustatav või süüdistatav isik, peaks tal olema õigus mitte anda ütlusi iseenda vastu ja keelduda ütluste andmisest, nagu Euroopa Inimõiguste Kohus on oma kohtupraktikas kinnitanud. Seetõttu mainitakse käesolevas direktiivis otsesõnu tegelikku olukorda, kus isikust saab kahtlustatav või süüdistatav isik politseis või muus õiguskaitseasutuses kriminaalmenetluse käigus läbiviidava küsitlemise ajal. Kui

isikust saab sellise küsitlemise käigus kahtlustatav või süüdistatav isik, tuleb küsitlemine viivitamata lõpetada; küsitlemist võib aga jätkata siis, kui asjaomasele isikule on teatavaks tehtud, et ta on kahtlustatav või süüdistatav isik, ning ta saab kasutada täielikult käesolevas direktiivis sätestatud õigusi.

(22) Kahtlustataval või süüdistataval isikul peaks olema õigus kohtuda privaatselt kaitsjaga, kes teda esindab. Liikmesriigid võivad kehtestada praktilise korra, mida kohaldatakse selliste kohtumiste kestuse ja sageduse suhtes, võttes arvesse menetluse asjaolusid, eelkõige juhtumi keerukust ja kohaldatavaid menetlusetappe. Liikmesriigid võivad samuti kehtestada praktilise korra, millega tagada eelkõige kaitsja ja kahtlustatava või süüdistatava isiku turvalisus ja julgeolek kõnealuse kohtumise kohas. Selline praktiline kord ei tohiks piirata kahtlustatava või süüdistatava isiku võimalust kasutada tõhusalt ja sisuliselt õigust kohtuda oma kaitsjaga.

(23) Kahtlustataval või süüdistataval isikul peaks olema õigus suhelda teda esindava kaitsjaga. Selline suhtlemine võib toimuda igas etapis, sealhulgas enne õiguse kasutamist kohtuda oma kaitsjaga. Liikmesriigid võivad kehtestada praktilise korra suhtlemise kestuse, sageduse ja viisi suhtes, sealhulgas sellist suhtlemist võimaldava videokonverentsi ja muu sidetehnoloogia kasutamiseks. Selline praktiline kord ei tohiks piirata kahtlustatava või süüdistatava isiku võimalust kasutada tõhusalt ja sisuliselt õigust suhelda oma kaitsjaga.

(24) Teatavate pisirikkumiste puhul ei tohiks käesolev direktiiv takistada liikmesriikidel võimaldamast kahtlustatavale või süüdistatavale isikule õigust kasutada kaitsjat telefoni teel. Ent õiguse selline piiramine peaks piirduma üksnes juhtudega, kui kahtlustatavat või süüdistatavat isikut ei küsitleta politseis või muus õiguskaitseasutuses.

(25) Liikmesriigid peaksid tagama, et kahtlustataval või süüdistataval isikul on õigus kaitsja kohalolekule ja tõhusale osalemisele tema küsitlemisel politseis või muus õiguskaitse- või õigusasutuses, sealhulgas kohtulikul arutamisel. Selline osalemine peaks toimuma kooskõlas mis tahes siseriiklikus õiguses sätestatud menetlustega, mis võivad reguleerida kaitsja osalemist kahtlustatava või süüdistatava isiku küsitlemisel politseis või muus õiguskaitse- või õigusasutuses, sealhulgas kohtulikul arutamisel, tingimusel et need menetlused ei piira võimalust kasutada

tõhusalt ja sisuliselt asjaomast õigust. Kahtlustatava või süüdistatava isiku küsitlemisel politseis või muus õiguskaitse- või õigusasutuses või kohtulikult arutamisel võib kaitsja muu hulgas kooskõlas selliste menetlustega esitada küsimusi, nõuda selgitusi ja anda ütlusi, mis tuleks dokumenteerida vastavalt asjaomase liikmesriigi õigusele.

- (26) Kahtlustataval või süüdistataval isikul on õigus sellele, et tema kaitsja oleks uurimis- või muude tõendite kogumise toimingute juures, tingimusel et need on ette nähtud asjaomases siseriiklikus õiguses ja et kahtlustatav või süüdistatav isik peab juures viibima või tal on lubatud juures viibida. Nende toimingute hulka peaksid vähemalt kuuluma äratundmiseks esitamised, kus kahtlustatav või süüdistatav isik seatakse ritta koos teiste isikutega, selleks et ohver või tunnistaja ta nende seast ära tunneks; vastastamised, kus kahtlustatav või süüdistatav isik viiakse kokku ühe või enama tunnistaja või ohvriga, juhul kui nad on oluliste faktide või küsimuste suhtes eriarvamusel, ning uurimiseksperimendid kahtlustatava või süüdistatava isiku juuresviibimisel, selleks et paremini aru saada kuriteo toimepanemise viisist ja asjaoludest ning saada võimalus esitada kahtlustatavale või süüdistatavale isikule konkreetseid küsimusi. Liikmesriigid võivad näha ette praktilise korra kaitsja kohalolekuks uurimis- või muude tõendite kogumise toimingute juures. Selline praktiline kord ei tohiks piirata võimalust kasutada tõhusalt ja sisuliselt asjaomaseid õigusi. Kui kaitsja viibib uurimis- või muude tõendite kogumise toimingute juures, tuleks see jäädvustada, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast jäädvustamiskorda.
- (27) Liikmesriigid peaksid püüdma teha üldteabe kättesaadavaks näiteks veebisaidil või politseijaoskondades kättesaadavatel teabelehtedel, et aidata kahtlustatavaid või süüdistatavaid isikuid kaitsja saamisel. Ent liikmesriigid ei peaks astuma aktiivselt samme, mis tagaksid, et kahtlustatavat või süüdistatavat isikut, kellelt ei ole vabadust võetud, abistaks kaitsja, kui asjaomane isik ei ole ise korraldanud, et teda abistaks kaitsja. Kahtlustataval või süüdistataval isikul peaks olema võimalik võtta vabalt ühendust või konsulteerida kaitsjaga ning lasta end kaitsjal abistada.
- (28) Kui kahtlustatavalt või süüdistatavalt isikult võetakse vabadus, peaksid liikmesriigid võtma vajalikud meetmed, millega tagada, et neil isikutel on võimalik tõhusalt kasutada õigust kaitsjale, sealhulgas korraldama kaitsja abi, kui asjaomasel isikul ei ole kaitsjat, välja arvatud juhul, kui ta on loobunud sellest õigusest. Selliste meetmetega

võib muu hulgas ette näha, et pädevad asutused korraldavad kaitsja abi kättesaadavate kaitsjate nimekirja alusel, kust kahtlustatav või süüdistatav isik võib endale kaitsja valida. Nende meetmete hulka võiksid asjakohasel juhul kuuluda õigusabimeetmed.

- (29) Tingimuste osas, milles viibib kahtlustatav või süüdistatav isik, kellelt on võetud vabadus, tuleks täielikult järgida konventsioonis, hartas ning Euroopa Liidu Kohtu („Euroopa Kohus“) ja Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikas sedastatud norme. Käesoleva direktiivi alusel abi osutamisel kahtlustatavale või süüdistatavale isikule, kellelt on võetud vabadus, peaks asjaomasel kaitsjal olema võimalik pädevatelt asutustelt küsida, millistes tingimustes viibib isik, kellelt on võetud vabadus.
- (30) Juhtudel, kui kahtlustatava või süüdistatava isiku asukoht on geograafiliselt kaugel (näiteks ülemereterritooriumidel või kui liikmesriik teostab sõjalisi operatsioone väljaspool oma territooriumi või osaleb sellistes operatsioonides), on liikmesriikidel lubatud teha ajutine erand kahtlustatava või süüdistatava isiku õigusest kasutada kaitsjat põhjendamatu viivitusega pärast isikult vabaduse võtmist. Ajutise erandi kohaldamise ajal ei tohiks pädevad asutused asjaomast isikut küsitleda ega teostada käesolevas direktiivis sätestatud mis tahes uurimis- või muud tõendite kogumise toimingut. Kui kahtlustatava või süüdistatava isiku asukoha geograafilise kauguse tõttu ei ole viivitamata võimalik kasutada kaitsjat, peaksid liikmesriigid korraldama nendevahelise suhtluse telefoni või videokonverentsi teel, välja arvatud juhul, kui see on võimatu.
- (31) Liikmesriikidel peaks olema lubatud teha kohtueelses etapis kaitsja kasutamise õigusest ajutine erand, kui esineb kiireloomuline vajadus hoida ära tõsiseid negatiivseid tagajärgi inimese elule, vabadusele või füüsilisele puutumatusele. Sellisel põhjusel tehtud ajutise erandi kohaldamise ajal võivad pädevad asutused kahtlustatavat või süüdistatavat isikut küsitleda ilma kaitsja kohalolekuta, tingimusel et teda on teavitatud sellest, et tal on õigus keelduda ütluste andmisest ja et tal on võimalik seda õigust kasutada, ning et küsitlemine ei kahjusta kaitse õigusi, sealhulgas õigust mitte anda iseenda vastu ütlusi. Küsitlemist võib läbi viia üksnes sellel eesmärgil ja sellises ulatuses, mis on vajalik inimese elule, vabadusele või füüsilisele puutumatusele tõsiste negatiivsete tagajärgede ärahoidmiseks olulise teabe saamiseks. Selle erandi kuritarvitamine kahjustaks põhimõtteliselt pöördumatult kaitse õigusi.

- (32) Liikmesriikidel peaks samuti olema lubatud teha kohtueelses etapis kaitsja kasutamise õigusest ajutine erand, kui uurimisasutuste viivitamatu tegutsemine on hädavajalik selleks, et vältida märkimisväärse kahju tekitamist kriminaalmenetlusele, ja eelkõige hoida ära oluliste tõendite hävitamist või muutmist või tunnistajate mõjutamist. Sellisel põhjusel tehtud ajutise erandi kohaldamise ajal võivad pädevad asutused kahtlustatavat või süüdistatavat isikut küsitleda ilma kaitsja kohalolekuta, tingimusel et teda on teavitatud sellest, et tal on õigus keelduda ütluste andmisest ja et tal on võimalik seda õigust kasutada, ning et küsitlemine ei kahjusta kaitse õigusi, sealhulgas õigust mitte anda iseenda vastu ütlusi. Küsitlemist võib läbi viia üksnes sellel eesmärgil ja sellises ulatuses, mis on vajalik kriminaalmenetlusele märkimisväärse kahju ärahoidmiseks olulise teabe saamiseks. Selle erandi kuritarvitamine kahjustaks põhimõtteliselt pöördumatult kaitse õigusi.
- (33) Kahtlustatava või süüdistatava isiku ja tema kaitsja vahelise suhtluse konfidentsiaalsus on kaitse õiguste tõhusa teostamise seisukohast määrava tähtsusega ning oluline osa õigusest õiglasele kohtulikule arutamisele. Liikmesriigid peaksid seepärast ilma eranditeta austama kaitsja ja kahtlustatava või süüdistatava isiku vaheliste kohtumiste ja mis tahes muu suhtlusvormi konfidentsiaalsust, kui kahtlustatav või süüdistatav isik kasutab käesolevas direktiivis sätestatud õigust kaitsjale. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira menetlusi sellise olukorra käsitlemiseks, kus objektiivsete ja faktiliste asjaolude põhjal võib kahtlustada, et kaitsja on osalenud kuriteo toimepanemises koos kahtlustatava või süüdistatava isikuga. Kaitsja kuritegelikku tegevust ei tohiks pidada kahtlustatavale või süüdistatavale isikule õiguspärase abi andmiseks käesoleva direktiivi raames. Kohustus austada konfidentsiaalsust ei eelda üksnes seda, et liikmesriigid peaksid hoiduma sekkumast sellisesse suhtlusesse või takistamast sellist suhtlust, vaid ka seda, et juhul kui kahtlustatavalt või süüdistatavalt isikult on võetud vabadus või ta leiab end muul viisil riigi kontrolli all olevat, peaksid liikmesriigid tagama suhtluse korra järgimise ja kaitsma konfidentsiaalsust. See ei tohiks piirata kinnipidamisasutustes kasutatavaid mehhanisme, mille eesmärk on hoida ära kinnipeetavatele keelatud esemete saatmist (näiteks kirjavahetuse jälgimine), niivõrd kui sellised mehhanismid ei luba pädevatel asutustel lugeda kahtlustatava või süüdistatava isiku ja tema kaitsja vahelist kirjavahetust. Käesoleva direktiiviga ei piirata samuti siseriiklikus õiguses ette nähtud menetlusi, mille kohaselt kirjade edasisaatmisest võidakse keelduda, kui saatja ei nõustu sellega, et kirjad esitatakse kõigepealt pädevale kohtule.
- (34) Käesoleva direktiiviga ei tohiks piirata konfidentsiaalsusnõude rikkumist, mis tuleneb pädevate asutuste poolsest seaduslikust järelevalvest. Samuti ei tohiks käesoleva direktiiviga piirata tööd, mida teevad näiteks riikide luureteenistused riigi julgeoleku kaitsmisel kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 4 lõikega 2 või mis kuulub ELi toimimise lepingu artikli 72 reguleerimisalasse, mille kohaselt ei tohi vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala käsitlev V jaotis mõjutada liikmesriikide nende kohustuste täitmist, mis on seotud avaliku korra säilitamise ja sisejulgeoleku kaitsmisega.
- (35) Kahtlustataval või süüdistataval isikul, kellelt on võetud vabadus, peaks olema õigus lasta teatada vabaduse võtmisest põhjendamatult viivitusega vähemalt ühele enda poolt nimetatud isikule, näiteks sugulasele või tööandjale, ilma et see kahjustaks asjaomase isiku suhtes algatatud kriminaalmenetluse või mis tahes muu kriminaalmenetluse nõuetekohast läbiviimist. Liikmesriikidel peaks samuti olema võimalik kehtestada praktiline kord kõnealuse õiguse kohaldamiseks. Selline praktiline kord ei tohiks piirata asjaomase õiguse tõhusat ja sisulist kasutamist. Piiratud erandjuhtudel peaks siiski jääma võimalus teha sellest õigusest ajutine erand, kui see on juhtumi konkreetseid asjaolusid silmas pidades ühe käesolevas direktiivis sätestatud mõjuva põhjusega põhjendatav. Kui pädevad asutused näevad ette sellise ajutise erandi tegemise konkreetse kolmanda isiku suhtes, peaksid nad esmalt kaaluma, kas kahtlustatavalt või süüdistatavalt isikult vabaduse võtmisest võiks teavitada mõnda teist asjaomase isiku poolt nimetatud kolmandat isikut.
- (36) Kahtlustataval või süüdistataval isikul peaks temalt vabaduse võtmise ajal olema õigus põhjendamatult viivitusega suhelda vähemalt ühe enda poolt nimetatud kolmanda isikuga, näiteks sugulasega. Liikmesriigid võivad selle õiguse kasutamist piirata või edasi lükata lähtuvalt kohustuslikest nõuetest või proportsionaalsetest tegevusnõuetest. Sellisteks nõueteks võib olla vajadus hoida ära tõsisid negatiivseid tagajärgi inimese elule, vabadusele või füüsilisele puutumatusele, vajadus vältida kahju tekitamist kriminaalmenetlusele, vajadus hoida ära kuriteo toimepanemine, vajadus osaleda kohtulikult arutamisel ja vajadus kaitsta kuriteo ohvreid. Kui pädevad asutused näevad ette konkreetse kolmanda isikuga suhtlemise õiguse kasutamise piiramise või edasilükkamise, peaksid nad kõigepealt kaaluma, kas süüdistatav või kahtlustatav isik võiks suhelda mõne teise tema poolt nimetatud kolmanda isikuga. Liikmesriikidel peaks olema võimalik näha ette praktiline kord kolmandate isikutega suhtlemise aja, vahendite, kestuse ja sageduse suhtes, võttes arvesse vajadust hoida isikult vabaduse võtmise kohas korda, turvalisust ja julgeolekut. Selline praktiline kord ei tohiks piirata asjaomase kolmandate isikutega suhtlemise õiguse tõhusat ja sisulist kasutamist.

- (37) Kahtlustatava või süüdistatava isiku, kellelt on võetud vabadus, õigus konsulaarabile on sätestatud 1963. aasta konsulaarsuhete Viini konventsiooni artiklis 36, mille kohaselt riikidele on antud juurdepääsuõigus oma kodanikele. Käesoleva direktiiviga antakse vastav õigus kahtlustatavale või süüdistatavale isikule, kellelt on võetud vabadus, kui ta selleks soovi avaldab. Diplomaatilised asutused võivad kasutada konsulaarkaitset, kui nad täidavad konsulaarasutuste ülesandeid.
- (38) Liikmesriigid peaksid esitama oma siseriiklikes õigusaktides selgelt põhjused ja kriteeriumid mis tahes ajutise erandi tegemiseks käesoleva direktiivi alusel antud õigustest ning kasutama neid ajutisi erandeid piiratud määral. Mis tahes ajutine erand, mis on lubatud käesoleva direktiivi kohaselt, peaks olema proportsionaalne ja ajaliselt rangelt piiratud, see ei tohiks põhineda üksnes väidetava kuriteo liigil või raskusastmel ega kahjustada õiglast menetlust üldiselt. Liikmesriigid peaksid tagama, et kui loa käesoleva direktiivi alusel erandi tegemiseks annab õigusasutus, kes ei ole kohtunik või kohus, võib kohus asjaomast otsust hinnata vähemalt kohtumenetluse etapis.
- (39) Kahtlustataval või süüdistataval isikul peaks olema võimalik loobuda käesoleva direktiivi alusel antud õigusest, tingimusel et talle on antud teavet asjaomase õiguse sisust ja õigusest loobumise võimalikest tagajärgedest. Teabe andmisel tuleks arvesse võtta kahtlustatava või süüdistatava isikuga seotud konkreetseid tegureid, sealhulgas vanust ning vaimset ja füüsilist seisundit.
- (40) Loobumist ja selle asjaolusid käsitlev teave tuleks dokumenteerida, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast dokumenteerimiskorda. See ei tohiks tekitada liikmesriikidele lisakohustusi võtta kasutusele uusi mehhanisme ega tekitada täiendavat halduskoormust.
- (41) Kui kahtlustatav või süüdistatav isik otsustab kasutada õigust tühistada loobumisotsus vastavalt käesolevale direktiivile, ei peaks olema vajadust alustada uuesti küsitlemist ega mingeid menetlustoiminguid, mis tehti sel ajal, kui asjaomasest õigusest oli loobutud.
- (42) Isikul, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa vahistamismäärust („isik, kelle üleandmist taotletakse”), peaks olema õigus kasutada kaitsjat määrust täitvas liikmesriigis, et ta saaks tõhusalt kasutada õigusi, mis talle on antud raamotsusega 2002/584/JSK. Kui kaitsja osaleb isiku, kelle üleandmist taotletakse, ülekuulamisel määrust täitvas õigusasutuses, võib kaitsja muu hulgas kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud menetlusega esitada küsimusi, nõuda selgitusi ja anda ütlusi. Asjaolu, et kaitsja osales ülekuulamisel, tuleks jäädvustada, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast jäädvustamiskorda.
- (43) Isikul, kelle üleandmist taotletakse, peaks olema õigus kohtuda privaatselt kaitsjaga, kes teda määrust täitvas riigis esindab. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada praktiline kord, mida kohaldatakse selliste kohtumiste kestuse ja sageduse suhtes, võttes arvesse juhtumi konkreetseid asjaolusid. Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada praktiline kord, millega tagada eelkõige kaitsja ja isiku, kelle üleandmist taotletakse, turvalisus ja julgeolek kohas, kus toimub kaitsja ja kõnealuse isiku vaheline kohtumine. Selline praktiline kord ei tohiks piirata isiku, kelle üleandmist taotletakse, võimalust kasutada tõhusalt ja sisuliselt õigust kohtuda oma kaitsjaga.
- (44) Isikul, kelle üleandmist taotletakse, peaks olema õigus suhelda kaitsjaga, kes teda määrust täitvas liikmesriigis esindab. Selline suhtlemine peaks saama toimuda igas etapis, sealhulgas enne õiguse kasutamist kohtuda oma kaitsjaga. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada praktiline kord isiku, kelle üleandmist taotletakse, ja tema kaitsja vahelise suhtlemise kestuse, sageduse ja viisi suhtes, sealhulgas sellist suhtlemist võimaldava videokonverentsi ja muu sidetehnoloogia kasutamiseks. Sellise praktilise korraga ei tohiks piirata isiku, kelle üleandmist taotletakse, võimalust kasutada tõhusalt ja sisuliselt õigust suhelda oma kaitsjaga.
- (45) Määrust täitvad liikmesriigid peaksid võtma vajalikud meetmed, millega tagada, et isikul, kelle üleandmist taotletakse, on võimalik määrust täitvas liikmesriigis kasutada tõhusalt oma õigust kaitsjale, sealhulgas korraldama kaitsja abi, kui asjaomasel isikul ei ole kaitsjat, välja arvatud juhul, kui isik, kelle üleandmist taotletakse, on sellest õigusest loobunud. Neid meetmeid, sealhulgas asjaomasel juhul õigusabimeetmeid, tuleks reguleerida siseriikliku õigusega. Selliste meetmetega võib muu hulgas ette näha, et pädevad asutused korraldavad kaitsja abi kättesaadavate kaitsjate nimekirja alusel, kust isik, kelle üleandmist taotletakse, võib endale kaitsja valida.
- (46) Põhjendamatu viivitusest pärast teate saamist, et tagaotsitav isik soovib määrata kaitsja määruse teinud liikmesriigis, esitab selle liikmesriigi pädev asutus tagaotsitava isikule teabe, mis aitab tal selles liikmesriigis kaitsjat määrata. Sellise teabe hulka võiks kuuluda näiteks kaitsjate kehtiv nimekiri või määruse teinud liikmesriigis valves oleva kaitsja nimi, kes võib anda teavet ja nõu

Euroopa vahistamismääruse asjades. Liikmesriigid peaksid asjakohaselt advokatuurilt nõudma sellise nimekirja koostamist.

- (47) Üleandmiskord on liikmesriikide vahel kriminaalasjades koostöö tegemisel otsustava tähtsusega. Raamotsuses 2002/584/JSK esitatud ajapiirangutest kinnipidamine on sellise koostöö puhul väga tähtis. Kuigi isikul, kelle üleandmist taotletakse, peaks olema Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlustes võimalik oma käesoleva direktiivi kohaseid õigusi täiel määral kasutada, tuleks nendest ajapiirangutest siiski kinni pidada.
- (48) Oodates õigusabi käsitleva liidu seadusandliku akti vastuvõtmist, peaksid liikmesriigid kohaldama õigusabi käsitlevaid siseriiklikke õigusakte, mis peaksid olema kooskõlas harta, konventsiooni ja Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikaga.
- (49) Liidu õiguse tõhususe põhimõtte kohaselt peaksid liikmesriigid kehtestama asjakohased ja tõhusad õiguskaitsevahendid, millega kaitsa üksikisikutele käesoleva direktiiviga antud õigusi.
- (50) Liikmesriigid peaksid tagama, et kahtlustatava või süüdistatava isiku antud ütluste või selliste tõendite hindamisel, mille saamisel rikuti tema õigust kaitsjale, või juhtudel, kui sellest õigusest erandi tegemine oli käesoleva direktiivi kohaselt lubatud, austatakse kaitseõigusi ja menetluse õiglust; sellega seoses tuleks arvesse võtta Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikat, mille kohaselt on kaitse õigusi põhimõtteliselt pöördumatult rikutud, kui ilma kaitsja kasutamisetähtaegade poliitseiülekuulamise ajal antud inkrimineerivaid ütlusi kasutatakse süüdimõistmiseks. See ei tohiks piirata ütluste kasutamist muul siseriikliku õigusega lubatud eesmärgil, näiteks selleks, et teha kiireloomulisi uurimistoiminguid, et hoida ära muude kuritegude toimepanemist või tõsiseid negatiivseid tagajärgi teistele isikutele, või seoses kiireloomulise vajadusega vältida märkimisväärse kahju tekitamist kriminaalmenetlusele, kui kaitsja kasutamine või uurimisega viivitamine kahjustaks pöördumatult raske kuriteo käimasolevat uurimist. Samuti ei tohiks see piirata tõendite lubatavust puudutavate siseriiklike eeskirjade või süsteemide kohaldamist ega takistada liikmesriikidel kasutamast süsteemi, kus kõik olemasolevad tõendid võidakse saada kohtus või kohtuniku ees enne selliste tõendite lubatavuse eraldi või eelnevat hindamist.
- (51) Õiglase kohtumõistmise aluseks on kohustus hoolitseda kahtlustatavate või süüdistatavate isikute eest, kes on potentsiaalselt ebasoodsas olukorras. Seetõttu peaksid prokuratuur, õiguskaitseasutused ja õigusasutused hõlbustama selliste isikute käesolevas direktiivis sätestatud õiguste tõhusat kasutamist, näiteks võttes arvesse võimalikku haavatavust, mis mõjutab nende võimet kasutada õigust kaitsjale, ja lasta vabaduse võtmisest teavitada kolmandat isikut, ning võttes asjakohaseid meetmeid kõnealuste õiguste tagamiseks.
- (52) Käesolev direktiiv on kooskõlas hartas tunnustatud põhiõiguste ja põhimõtetega, nagu piinamise ja ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise keeld, õigus vabadusele ja turvalisusele, õigus austusele era- ja perekonnaelu vastu, õigus isikupuutumatusel, lapse õigused, puudega inimeste integreerimine ühiskonda, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ning süütuse presumptsioon ja kaitseõigus. Käesolevat direktiivi tuleks rakendada nende õiguste ja põhimõtete kohaselt.
- (53) Liikmesriigid peaksid tagama, et käesoleva direktiivi sätteid, kui need vastavad konventsiooniga tagatud õigustele, rakendatakse kooskõlas nimetatud konventsiooni sätetega, nagu neid on tõlgendatud Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikas.
- (54) Käesoleva direktiiviga kehtestatakse miinimumeeskirjad. Liikmesriigid võivad käesolevas direktiivis sätestatud õigusi laiendada, et tagada kõrgem kaitse tase. Selline kõrgem kaitse tase ei tohiks takistada kohtuotsuste vastastikust tunnustamist, mida need miinimumeeskirjad peaksid hõlbustama. Kaitse tase ei tohiks kunagi langeda allapoole nõuetest, mis on sätestatud hartas või konventsioonis, nagu seda on oma kohtupraktikas tõlgendanud Euroopa Kohus ja Euroopa Inimõiguste Kohus.
- (55) Käesolevas direktiivis edendatakse laste õigusi ja arvestatakse Euroopa Nõukogu suuniseid lapsesõbraliku õigusemõistmise kohta, eelkõige selle sätteid lastele antava teabe ja nõustamise kohta. Direktiivis tagatakse, et kahtlustatavale ja süüdistatavale isikule, sealhulgas lastele, antakse piisavalt teavet, et nad mõistaksid käesoleva direktiivi kohaselt saadud õigusest loobumise tagajärgi ning seda, et loobumine on vabatahtlik ja ühemõtteline. Kui kahtlustatav või süüdistatav isik on laps, tuleks vanemlikku vastutust kandvale isikule võimalikult kiiresti

teatada lapselt vabaduse võtmisest ja selle põhjustest. Kui sellise teabe andmine vanemlikku vastutust kandvale isikule ei ole lapse parimates huvides, tuleks teatada muule sobivale täiskasvanule, näiteks sugulasele. See ei tohiks piirata nende siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis nõuavad, et mis tahes eriasutustele, institutsioonidele või üksikisikutele ja eriti nendele, kes vastutavad laste kaitse või heaolu eest, tuleks lapselt vabaduse võtmisest samuti teatada. Liikmesriigid peaksid hoiduma kolmanda isikuga suhtlemise õiguse kasutamise piiramisest või edasilükkamisest süüdistatava või kahtlustatava lapse puhul, kellelt on võetud vabadus, ning tegema seda üksnes väga erandlikel juhtudel. Edasilükkamise kohaldamisel ei tohiks aga last hoida isolatsioonis, vaid tal peaks olema lubatud suhelda näiteks laste kaitse või heaolu eest vastutava asutuse või isikuga.

(56) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevate teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on õigustatud.

(57) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt ühiste miinimumeeskirjade kehtestamist seoses õigusega kaitsjale kriminaalmenetluses ja Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlustes ja õigusega lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega, ei ole võimalik liikmesriikide poolt piisaval määral saavutada ning meetme ulatuse tõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(58) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokolli artikli 4 kohaldamist, ei osale kõnealused liikmesriigid käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole nende jaoks siduv ega kohaldatav.

(59) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva direktiivi vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas direktiivis sätestatakse miinimumeeskirjad, mis käsitlevad kriminaalmenetluse raames kahtlustatava või süüdistatava isiku ning nõukogu raamotsuse 2002/584/JSK kohaste menetlustega („Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlused“) hõlmatud isikute õigust kaitsjale, õigust lasta teavitada vabaduse võtmisest kolmandat isikut ja suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikute ja konsulaarasutustega.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse kriminaalmenetluses kahtlustatava või süüdistatava isiku suhtes alates sellest ajast, kui liikmesriigi pädevad asutused on sellele isikule ametliku teate saatmisega või muul moel teatavaks teinud, et teda kahtlustatakse või süüdistatakse kuriteo toimepanemises, olenemata sellest, kas talt on võetud vabadus. Direktiivi kohaldatakse kuni menetluse lõpetamiseni, mille all mõistetakse selle küsimuse lõplikku otsustamist, kas kahtlustatav või süüdistatav isik on süüteo toime pannud, sealhulgas asjakohasel juhul süüdimõistmist ja edasikaebuse lahendamist.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse isikule, kelle suhtes kohaldatakse Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlusi alates tema vahistamise hetkest määrust täitvas liikmesriigis kooskõlas artikliga 10.

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse samadel tingimustel, nagu on sätestatud lõikes 1, muu kui kahtlustatava või süüdistatava isiku suhtes, kellest saab kahtlustatav või süüdistatav isik politseis või muus õiguskaitseasutuses läbiviidava küsitlemise käigus.

4. Ilma et see piiraks õigust õiglasele kohtulikule arutamisele pisirikkumiste puhul,

a) kui liikmesriigi õiguses on sätestatud karistuse määramine muu asutuse kui kriminaalasjades pädeva kohtu poolt ja sellise karistuse määramise võib sellisele kohtule edasi kaevata või sellega võib pöörduda kohtusse, või

b) kui vabaduskaotuslikku karistust ei saa määrata,

kohaldatakse käesolevat direktiivi üksnes kriminaalasjades pädeva kohtu menetluste suhtes.

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

Kriminaalmenetluse etapist olenemata kohaldatakse käesolevat direktiivi alati täielikult juhul, kui kahtlustatavalt või süüdistatavalt isikult on võetud vabadus.

Artikkel 3

Õigus kaitsjale kriminaalmenetluses

1. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval ja süüdistataval isikul on õigus kasutada kaitsjat nii pika aja jooksul ja sellisel viisil, mis annab asjaomasele isikule võimaluse kasutada oma kaitseõigust otstarbekalt ja tõhusalt.

2. Kahtlustatavale või süüdistatavale isikule antakse põhjendamatu viivitusega võimalus kasutada kaitsjat. Igal juhul saab kahtlustatav või süüdistatav isik võimaluse kasutada kaitsjat alates järgmisest hetkest, olenevalt sellest, milline neist on varasem:

- a) enne nende küsitlemist politseis või muus õiguskaitse- või õigusasutuses;
- b) siis, kui uurimis- või muud pädevad asutused teostavad uurimis- või muid tõendite kogumise toiminguid kooskõlas lõike 3 punktiga c;
- c) põhjendamatu viivitusega pärast vabaduse võtmise hetke;
- d) aegsasti enne seda, kui kahtlustatav või süüdistatav isik, kes on saanud kutse ilmuda kriminaalasjades pädeva kohtu ette, ilmub selle kohtu ette.

3. Õigus kaitsjale hõlmab järgmist:

- a) liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul on õigus suhelda ja kohtuda privaatsest esindava kaitsjaga, sealhulgas enne küsitlemist politseis või muus õiguskaitse- või õigusasutuses;
- b) liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul on õigus sellele, et tema kaitsja viibib küsitlemise juures ja osaleb selles tõhusalt. Selline osalemine toimub kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud menetlustega, tingimusel et need menetlused ei piira võimalust kasutada tõhusalt ja sisuliselt asjaomast õigust. Kui kaitsja osaleb küsitlemisel, jäädvustatakse sellise osalemise toimumine, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast jäädvustamiskorda;
- c) liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul on õigus vähemalt sellele, et tema kaitsja viibiks järgmiste uurimis- või tõendite kogumise toimingute juures, kui need toimingud on sätestatud siseriiklikes õigusaktides ja kui kahtlustatav või süüdistatav isik peab asjaomase toimingute juures olema või tal on lubatud seal olla;

i) äratundmiseks esitamine;

ii) vastastamine;

iii) uurimiseksperimendid.

4. Liikmesriigid püüavad teha üldteabe kättesaadavaks, et aidata kahtlustatavat või süüdistatavat isikut kaitsja saamisel.

Ilma et see piiraks siseriiklikku õigust, mille kohaselt kaitsja kohalolek on kohustuslik, peavad liikmesriigid võtma vajalikud meetmed selle tagamiseks, et kahtlustataval või süüdistataval isikul, kellelt on võetud vabadus, on võimalik kasutada tõhusalt oma õigust kaitsjale, välja arvatud juhul, kui ta on sellest õigusest kooskõlas artikliga 9 loobunud.

5. Liikmesriigid võivad erandjuhtudel ja üksnes kohtueelses etapis teha ajutise erandi lõike 2 punkti c kohaldamisest, kui kahtlustatava või süüdistatava isiku asukoha geograafilise kauguse tõttu on kaitsja kasutamise õigust pärast vabaduse võtmist põhjendamatu viivitusega võimatu tagada.

6. Liikmesriigid võivad erandjuhtudel ja üksnes kohtueelses etapis teha lõikes 3 sätestatud õiguste kohaldamisest ajutise erandi sellises ulatuses, mis on juhtumi konkreetsetest asjaoludest tulenevalt põhjendatud ühe või enama järgmise mõjuva põhjusega:

- a) kiireloomuline vajadus hoida ära tõsiseid negatiivseid tagajärgi inimese elule, vabadusele või füüsilisele puutumatusele;
- b) uurimisasutuste viivitamatu tegutsemine on hädavajalik selleks, et vältida märkimisväärse kahju tekitamist kriminaalmenetlusele.

Artikkel 4

Konfidentsiaalsus

Liikmesriigid austavad kahtlustatava või süüdistatava isiku ja tema kaitsja vahelise suhtluse konfidentsiaalsust, kui kahtlustatav või süüdistatav isik kasutab käesolevas direktiivis sätestatud õigust kaitsjale. Selline suhtlus hõlmab kohtumisi, kirjavahetust, telefonivestlust ja siseriikliku õigusega lubatud mis tahes muid suhtlusvorme.

Artikkel 5

Õigus lasta kolmandat isikut vabaduse võtmisest teavitada

1. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul, kellelt on võetud vabadus, on õigus soovi korral sellele, et põhjendamatu viivitusega teatatakse vabaduse võtmisest vähemalt ühele tema poolt nimetatud isikule, näiteks sugulasele või tööandjale.

2. Kui kahtlustatav või süüdistatav isik on laps, tagavad liikmesriigid, et lapse eest vanemlikku vastutust kandvale isikule teatatakse nii kiiresti kui võimalik vabaduse võtmisest ja selle põhjustest, välja arvatud juhul, kui see ei ole lapse parimates huvides, mille korral teavitatakse juhtunust mõnda teist sobivat täiskasvanut. Käesoleva lõike kohaldamisel on laps isik, kes on alla 18 aasta vanune.

3. Liikmesriigid võivad teha ajutise erandi lõigetes 1 ja 2 sätestatud õiguste kohaldamisest, kui see on juhtumi konkreetsetest asjaoludest tulenevalt põhjendatud ühe järgmise mõjuva põhjusega:

- a) kiireloomuline vajadus hoida ära tõsiseid negatiivseid tagajärgi inimese elule, vabadusele või füüsilisele puutumatusele;
- b) kiireloomuline vajadus vältida olukorda, kus võiks tekkida märkimisväärne kahju kriminaalmenetlusele.

4. Kui liikmesriigid teevad ajutise erandi lõikes 2 sätestatud õiguse kohaldamisest, tagavad nad, et laste kaitse või heaolu eest vastutavale asutusele teatatakse põhjendamatu viivitusega lapselt vabaduse võtmisest.

Artikkel 6

Õigus suhelda vabaduse võtmise ajal kolmandate isikutega

1. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul, kellelt on võetud vabadus, on õigus põhjendamatu viivitusega suhelda vähemalt ühe tema poolt nimetatud isikuga, näiteks sugulasega.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 osutatud õiguse kasutamist piirata või edasi lükata lähtuvalt kohustuslikest nõuetest või proportsionaalsetest tegevusnõuetest.

Artikkel 7

Õigus suhelda konsulaarasutustega

1. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul, kes on välisriigi kodanik ja kellelt on võetud vabadus, on õigus soovi korral lasta vabaduse võtmisest põhjendamatu viivitusega teatada oma päritoluriigi konsulaarasutustele ning nende asutustega suhelda. Kui aga kahtlustatav või süüdistatav isik on kahe või enama riigi kodanik, võib ta valida, millise riigi konsulaarasutusele tuleb teatada temalt vabaduse võtmisest ja kellega ta soovib suhelda.

2. Samuti on kahtlustataval või süüdistataval isikul õigus lasta end külastada oma konsulaarasutustel, õigus nendega vestelda ja vahetada kirju ning õigus lasta oma

konsulaarasutustel korraldada tema seaduslikku esindamist kokkuleppel nende asutustega ning asjaomase kahtlustatava või süüdistatava isiku soovi kohaselt.

3. Käesolevas artiklis sätestatud õiguste kasutamist võib reguleerida siseriiklike õigusaktide või menetlustega, tingimusel et sellised õigusaktid ja menetlused võimaldavad viia täielikult ellu eesmärgid, milleks need õigused on kavandatud.

Artikkel 8

Ajutiste erandite kohaldamise üldtingimused

1. Artikli 3 lõike 5 või 6 või artikli 5 lõike 3 kohaselt tehtav ajutine erand:

- a) peab olema proportsionaalne ega või minna vajalikust kaugemale;
- b) peab olema ajaliselt rangelt piiratud;
- c) ei või põhineda üksnes väidetava kuriteo liigil või raskusastmel ning

d) ei või kahjusta menetluse üldist õiglust.

2. Artikli 3 lõike 5 või 6 kohaselt tehtavaid ajutisi erandeid lubatakse üksnes nõuetekohaselt põhjendatud otsusega, mille teeb iga üksikjuhtumi korral eraldi kas õigusasutus või muu pädev asutus tingimusel, et otsust on võimalik kohtus läbi vaadata. Nõuetekohaselt põhjendatud otsus dokumenteeritakse, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast dokumenteerimiskorda.

3. Artikli 5 lõike 3 kohaselt tehtavaid ajutisi erandeid lubatakse üksnes iga üksikjuhtumi korral eraldi kas õigusasutuse või muu pädeva asutuse tehtud otsusega, tingimusel et otsust on võimalik kohtus läbi vaadata.

Artikkel 9

Loobumine

1. Ilma et see piiraks siseriikliku õiguse kohaldamist, mille kohaselt on kaitsja kohalolek või abi kohustuslik, tagavad liikmesriigid loobumise korral artiklites 3 ja 10 osutatud õigusest, et:

- a) kahtlustatavale või süüdistatavale isikule on antud lihtsas ja arusaadavas sõnastuses suuliselt või kirjalikult selget ja piisavat teavet asjaomase õiguse sisust ning sellest loobumise võimalikest tagajärgedest ning

b) loobumine on olnud vabatahtlik ja ühemõtteline.

2. Loobumist, mille võib teha kirjalikult või suuliselt, ning samuti loobumise asjaolusid käsitlev teave dokumenteeritakse, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast dokumenteerimiskorda.

3. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustatav või süüdistatav isik võib loobumisotsuse tühistada igal ajal kriminaalmenetluse käigus ning et kahtlustatavat või süüdistatavat isikut teavitatakse sellest võimalusest. Tühistamine jõustub alates tühistamise otsuse tegemise hetkest.

Artikkel 10

Õigus kaitsjale Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlustes

1. Liikmesriigid tagavad, et isikul, kelle üleandmist taotletakse, on õigus kaitsjale pärast Euroopa vahistamismääruse kohast vahistamist määrust täitvas liikmesriigis.

2. Määrust täitvas liikmesriigis kaitsja kasutamise õiguse sisu osas on isikul, kelle üleandmist taotletakse, selles liikmesriigis järgmised õigused:

a) õigus kasutada kaitsjat nii pika aja jooksul ja viisil, mis annab isikule, kelle üleandmist taotletakse, võimaluse kasutada oma õigusi tõhusalt ning igal juhul põhjendamatu viivitusega pärast temalt vabaduse võtmist;

b) õigus kohtuda ja suhelda teda esindava kaitsjaga;

c) tema kaitsjal on õigus viibida isiku, kelle üleandmist taotletakse, ülekuulamise juures määrust täitvas õigusasutuses ja sellel osaleda siseriiklikus õiguses sätestatud korra kohaselt. Kui kaitsja osaleb ülekuulamisel, jäädvustatakse see, kasutades asjaomase liikmesriigi õiguse kohast jäädvustamiskorda.

3. Artiklites 4, 5, 6, 7, 9 ja (kui kohaldatakse artikli 5 lõike 3 kohaselt tehtud ajutist erandit) artiklis 8 sätestatud õigusi kohaldatakse määrust täitvas liikmesriigis *mutatis mutandis* Euroopa vahistamismäärusega seotud menetluste suhtes.

4. Määrust täitva liikmesriigi pädev asutus teatab isikule, kelle üleandmist taotletakse, põhjendamatu viivitusega pärast temalt vabaduse võtmist, et tal on õigus määrata kaitsja määruse teinud liikmesriigis. Määruse teinud liikmesriigis asuva kaitsja ülesanne on abistada kaitsjat, kes asub määrust täitvas liikmesriigis, andes talle teavet ja nõu, et tagaotsitava isikul oleks võimalik tõhusalt kasutada raamotsusest 2002/584/JSK tulenevaid õigusi.

5. Kui isik, kelle üleandmist taotletakse, soovib kasutada õigust määrata kaitsja määruse teinud liikmesriigis ja tal ei ole kaitsjat juba olemas, teavitab määrust täitva liikmesriigi pädev asutus sellest viivitamata määruse teinud liikmesriigi pädevat asutust. Selle liikmesriigi pädev asutus esitab isikule, kelle

üleandmist taotletakse, põhjendamatu viivitusega teabe, mis aitab tal seal kaitsjat määrata.

6. Isiku, kelle üleandmist taotletakse, õigus määrata määruse teinud liikmesriigis kaitsja ei piira raamotsuses 2002/584/JSK sätestatud tähtaegadega ega määrust täitva õigusasutuse kohustust teha nimetatud raamotsuses määratletud aja jooksul ja tingimustel otsus selle isiku üleandmise kohta.

Artikkel 11

Tasuta õigusabi

Käesolev direktiiv ei piira õigusabi käsitlevaid siseriiklikke õigusakte, mida kohaldatakse kooskõlas harta ja konventsiooniga.

Artikkel 12

Õiguskaitsevahendid

1. Liikmesriigid tagavad, et kahtlustataval või süüdistataval isikul oleks kriminaalmenetluses ja isikul, kelle üleandmist taotletakse, oleks Euroopa vahistamismäärusega seotud menetlustes tõhus siseriiklikus õiguses sätestatud õiguskaitsevahend, kui rikutakse nende käesolevast direktiivist tulenevaid õigusi.

2. Ilma et see piiraks tõendite lubatavust käsitlevate siseriiklike eeskirjade ja süsteemide kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kriminaalmenetluse raames kahtlustatava või süüdistatava isiku antud selliste ütluste või tõendite hindamisel, mille saamisel rikuti tema õigust kaitsjale, või juhtudel, kui sellest õigusest erandi tegemine oli lubatud vastavalt artikli 3 lõikele 6, austatakse kaitseõigust ja menetluse õiglust.

Artikkel 13

Haavatavad isikud

Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi kohaldamisel võetakse arvesse haavatavate kahtlustatavate ja haavatavate süüdistatavate isikute erivajadusi.

Artikkel 14

Kaitse taseme säilitamine

Ühtegi käesoleva direktiivi sätet ei tõlgendata harta, konventsiooni või rahvusvahelise õiguse muude asjakohaste sätete ega liikmesriikide õiguse alusel tagatud kõrgemat kaitse taset pakkuvate õiguste või menetluslike tagatiste piiramisena või nende suhtes erandi kehtestamisena.

Artikkel 15

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 27. novembriks 2016. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

2. Kui liikmesriigid kõnealused sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 16

Aruandlus

Komisjon esitab hiljemalt 28. novembriks 2019 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse, millises ulatuses on liikmesriigid võtnud käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikke meetmeid, sealhulgas hinnatakse artikli 3 lõike 6 kohaldamist koostöös artikli 8 lõigetega 1 ja 2, ning millele lisatakse vajaduse korral seadusandlikke ettepanekuid.

Artikkel 17

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 18

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 22. oktoober 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
V. LEŠKEVIČIUS

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2013/50/EL,

22. oktoober 2013,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 50 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ ⁽⁴⁾ artiklile 33 pidi komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõnealuse direktiivi toimimise kohta ning vabastuse lõpetamise otstarbekuse kohta olemasolevate võlaväärtpaberite puhul pärast kümneaastast üleminekuperioodi kooskõlas artikli 30 lõikega 4, sealhulgas nimetatud direktiivi toimimise võimalike tagajärgede kohta Euroopa finantsturgudele.

(2) Komisjon võttis 27. mail 2010 vastu aruande direktiivi 2004/109/EÜ toimimise kohta, milles määratleti vald-

konnad, kus kõnealuse direktiiviga kehtestatud korda saaks parandada. Eriti toodi aruandes esile vajadust lihtsustada emitentide teatavaid kohustusi, et muuta reguleeritud turud atraktiivsemaks väike- ja keskmise suurusega emitentidele, kes kaasavad kapitali liidus. Lisaks on vaja parandada olemasolevate läbipaistvusnõuete tõhusust, eriti äriühingute omandistruktuuri avaldamise osas.

(3) Peale selle osutas komisjon oma 13. aprilli 2011. aasta teatistes „Ühtse turu akt: kaksteist vahendit majanduskasvu edendamiseks ja usalduse suurendamiseks. Üheskoos uue majanduskasvu eest” vajadusele vaadata läbi direktiiv 2004/109/EÜ, et muuta noteeritud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kohustused proportsionaalsemaks ja samas tagada samal tasemel investorikaitse.

(4) Vastavalt komisjoni aruandele ja teatisele tuleks selleks, et parandada väike- ja keskmise suurusega emitentide juurdepääsu kapitalile, vähendada nende halduskoormust, mis tuleneb reguleeritud turul kauplemiseks loa saamisega seotud kohustustest. Kohustus avaldada tegevuse vahearuanded või kvartaalsed finantsaruanded on oluliseks koormuseks paljudele väike- ja keskmise suurusega emitentidele, kelle väärtpaberid on kauplemisele lubatud reguleeritud turgudel, kuid ei ole seejuures oluline investorikaitse seisukohast. Samuti soodustavad need kohustused lühiajalist tegutsemist ja vähendavad pikaajalist investeerimist. Et soodustada jätkusuutlikku väärtuste loomist ja pikemaajaliste investeerimisstrateegiate kasutamist, on oluline vähendada lühiajalist survet emitentidele ja soodustada seda, et investorid lähtuvad pikemaajalisest visioonist. Seepärast tuleks kaotada nõue avaldada tegevuse vahearuanded.

(5) Liikmesriigid ei tohiks oma riigi õigusnormides enam kehtestada nõuet avaldada perioodilist finantsteavet sagedamini kui majandusaasta aruanded ja poolaasta vahearuanded. Liikmesriikidel peaks olema siiski võimalik nõuda emitentidelt, et nad avaldaksid täiendavat perioodilist finantsteavet, kui selline nõudmine ei põhjusta märkimisväärset finantskoormust ning kui nõutav lisateave on proportsionaalne teguritega, mis annavad panuse investeerimisotsuste tegemisse. Direktiiv ei mõjuta

⁽¹⁾ ELT C 93, 30.3.2012, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 143, 22.5.2012, lk 78.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 12. juuni 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ning nõukogu 17. oktoobri 2013. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

sellise lisateabe esitamist, mida võidakse nõuda liidu valdkondlikes õigusaktides, ja eelkõige võivad liikmesriigid täiendava perioodilise finantsteabe esitamist nõuda finantseerimisasutustelt. Lisaks võib reguleeritud turg nõuda, et emitendid, kelle väärtpaberid on lubatud seal kauplemisele, avaldaksid täiendavat perioodilist finantsteavet kõikides või mõnedes oma turusegmentides.

- (6) Et võimaldada täiendavat paindlikkust ja sellega vähendada halduskoormust, tuleks poolaasta vahearuannete avaldamise tähtaega pikendada kolme kuuni pärast aruandlusperioodi lõppu. Kuna pikendatakse ajavahe-
mikku, mille jooksul emitendid võivad oma poolaasta vahearuandeid avaldada, pööravad turuosalisel väikeste ja keskmise suurusega emitentide aruannetele eeldatavasti enam tähelepanu ja need emitendid muutuvad paremini nähtavaks.

- (7) Et tagada valitsustele tehtud maksete suurem läbipaistvus, peaksid emitendid, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemiseks reguleeritud turgudele ning kelle tegevusvaldkondadeks on mätetööstus või ürgmetsade raie, avaldama eraldi aruandes iga aasta kohta maksed, mis on tehtud nende riikide valitsustele, kus nad tegutsevad. Aruanne peaks sisaldama seda liiki makseid, mis on võrreldavad mätetööstuse läbipaistvuse algatuse (EITI) kohaste avalikustatud maksetega. Valitsustele tehtud maksete aruandes antakse kodanikuühiskonnale ja investoritele teavet, mille alusel saab panna ressursirikaste riikide valitsusi aru andma loodusvarade kasutamisest saadud tulude kohta. Algatus täiendab ka Euroopa Liidu metsaõigusnormide täitmise järelevalvet, metsahalduse ja puidukaubanduse tegevuskava (ELi FLEGT) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 995/2010 (milles sätestatakse puitu ja puittooteid turule laskvate ettevõtjate kohustused)⁽¹⁾ sätteid, millega nõutakse, et puidutoodetega kauplevad järgivad hoolsusnõudeid, et ära hoida illegaalse puidu jõudmist liidu turule. Liikmesriigid peaksid tagama, et ettevõtja vastutavate organite liikmetel, kes toimivad neile liikmesriigi õigusaktidega antud pädevuste piires, oleks vastutus selle tagamise eest, et nende teadmiste ja võimete piires valmistatakse ette käesoleva direktiivi nõuetele vastav valitsustele tehtud maksete aruanne. Üksikasjalikud nõuded on määratud kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/34/EL (teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ)⁽²⁾ 10. peatükis.

- (8) Läbipaistvuse ja investorite kaitse eesmärgil peaksid liikmesriigid nõudma, et valitsustele tehtud maksete aruannete esitamise suhtes kohaldatakse kooskõlas direktiivi 2013/34/EL 10. peatükiga järgmisi põhimõtteid: olulisus (makset, mis tehakse ühe maksena või rea seotud maksetena, ei pea aruandes arvesse võtma, kui see ei ületa aruandeaasta jooksul 100 000 eurot); valitsuse- ja projektipõhine aruandlus (aruandlus valitsustele tehtud maksete kohta tuleks esitada valitsuste ja üksikprojektide kaupa); universaalsus (ei tohiks teha mingeid erandeid – nt teatavates riikides tegutsevatele emitentidele –, mille võiks olla moonutatav mõju ja mis võimaldaksid emitentidel leebid läbipaistvusnõudeid ära kasutada); põhjalikkus (aru tuleks anda kõikidest asjakohastest valitsustele tehtud maksetest ja tuludest vastavalt direktiivi 2013/34/EL 10. peatükile ja seonduvatele põhjendustele).

- (9) Finantssektori innovatsiooniga on kaasnenud uut tüüpi finantsinstrumentide loomine, nii et investoritel tekivad äriühingute suhtes majanduslikud riskipositsioonid, mille avalikustamine ei ole direktiiviga 2004/109/EÜ ette nähtud. Neid instrumente saab kasutada äriühingute aktsiate salajaseks omandamiseks, mille tulemus võib olla turu kuritarvitamine ning mis annab vale ja eksitava pildi avalikult noteeritud äriühingute majanduslikust omandistruktuurist. Et tagada, et emitentidel ja investoritel on kogu teave äriühingu omandistruktuuri kohta, peaks kõnealuses direktiivis sätestatud finantsinstrumentide mõiste hõlmama kõiki instrumente, millel on sarnane majanduslik mõju aktsiaosalusega ja õigusega omandada aktsiaid.

- (10) Finantsinstrumentid, millel on sarnane majanduslik mõju selliste aktsiate omamisega ja omandamise õigusega, mille puhul on ette nähtud sularahavarveldus, tuleks arvutada delta korrigeeritult, korrutades aluseks olevate aktsiate nimiväärtuse asjaomase instrumendi delta. Delta on tegur, mis näitab, kui palju finantsinstrumendi teoreetiline väärtus muutuks alusinstrumendi hinnamuutuste korral, ja see annab täpse ettekujutuse omaniku riskipositsioonist alusinstrumendi suhtes. Sellist lähenemisviisi kasutatakse selleks, et tagada, et teave investorile kasutatavate hääleõiguste kogusumma oleks nii täpne kui võimalik.

- (11) Lisaks tuleks selleks, et tagada oluliste osaluste piisav läbipaistvus juhul, kui finantsinstrumentide omanik kasutab oma õigust omandada aktsiaid ja kui finantsinstrumenti aluseks olevate aktsiatega seotud hääleõiguslik koguosalus ületab teatamisiirama, mõjutamata varem teatatud osaluste üldist osakaalu, nõuda uut teatamist, et avaldada osaluste laadi muutus.

⁽¹⁾ ELT L 295, 12.11.2010, lk 23.

⁽²⁾ ELT L 182, 29.6.2013, lk 19.

(12) Hääleõiguslikest olulistest osalustest teatamise ühtlustatud kord, eriti seoses aktsiate ja finantsinstrumentide osaluste summeerimisega, peaks parandama õiguskindlust, suurendama läbipaistvust ja vähendama halduskoormust piiriüleste investorite jaoks. Liikmesriikidel ei tohiks seetõttu lubada teatamispiirmäärade arvutamise kohta, hääleõiguslike osaluste ja finantsinstrumentidega seotud hääleõiguslike osaluste summeerimise kohta ja teatamisnõuetest erandite tegemise kohta vastu võtta rangemaid eeskirju kui direktiivis 2004/109/EÜ sätestatud eeskirjad. Võttes siiski arvesse omandi koondumise praeguseid erinevusi liidus ja liidu eri riikide äriühinguõiguste vahelisi erinevusi, mis võivad mõnede emitentide puhul kaasa tuua erinevuse aktsiate koguarvu ja hääleõiguste koguarvu vahel, peaks liikmesriikidel jätkuvalt olema lubatud kehtestada hääleõiguslikest osalustest teatamiseks nii madalamaid kui ka täiendavaid piirmäärasid ning nõuda samasugust teatamist ka kapitaliosalustega seotud piirmäärade alusel. Lisaks peaks liikmesriikidel olema jätkuvalt lubatud kehtestada teatamise sisu (nt aktsionäride kavatsuste avaldamine), protsessi ja aja osas rangemaid kohustusi kui direktiiviga 2004/109/EÜ ette nähtud kohustused ning nõuda oluliste osaluste kohta lisateavet, mida direktiiviga 2004/109/EÜ ei ole ette nähtud. Eelkõige peaks liikmesriikidel olema ühtlasi võimalik jätkata selliste õigus- ja haldusnormide kohaldamist, mis on vastu võetud seoses ülevõtmispakkumistega, ühinemistehingutega ja muude tehingutega, mis mõjutavad osalust äriühingus või kontrolli äriühingu üle, mille üle teostab järelevalvet asutus, kelle liikmesriigid on määranud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ (ülevõtmispakkumiste kohta) ⁽¹⁾ artiklile 4, millega nõutakse teabe avaldamist direktiivis 2004/109/EÜ sätestatust rangemal viisil.

(13) Tehnilised standardid peaksid tagama olulistest osalustest teatamise korra järjepideva ühtlustamise ja piisava läbipaistvuse. Tõhus ja asjakohane oleks teha Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010, ⁽²⁾ ülesandeks töötada komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid. Komisjon peaks võtma Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve välja töötatud tehniliste standardite eelnõud vastu, et määrata kindlaks hääleõiguslikest olulistest osalustest teatamise nõuetest erandite tegemise tingimused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks, kasutades selleks oma erialateadmisi, eelkõige määrama kindlaks erandite tegemise juhud, võttes arvesse nende võimalikku väärtarvitust teatamise nõuete täitmisest kõrvalehoidmiseks.

(14) Et võtta arvesse tehnilist arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu

(ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks finantsinstrumentide olulise osaluse teate sisu. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(15) Piiriülese investeerimise lihtsustamiseks peaks investoritel olema lihtne juurdepääs kõigi liidu noteeritud äriühingute korraldatud teabele. Praegune ametlikult kindlaks määratud korraldatud teabe tsentraalse salvestamise riiklike süsteemide võrgustik ei taga siiski, et selline teave on lihtsalt leitav kogu liidus. Et tagada piiriülene juurdepääs teabele ja võtta arvesse finantsturgude ja kommunikatsioonitehnoloogia arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte korraldatud teabe levitamise miinimumnõuete täpsustamise kohta, liidu tasandil juurdepääsu kohta korraldatud teabele ja korraldatud teabe tsentraalse salvestamise süsteemide kohta. Komisjonil peaks samuti olema õigus võtta Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve toetusel meetmeid, et parandada ametlikult kindlaks määratud korraldatud teabe tsentraalse salvestamise riiklike süsteemide võrgustiku toimimist, ning töötada välja korraldatud teabele liidu tasandil juurdepääsu tehnilised tingimused, eriti seoses liidu tasandil korraldatud teabe otsingut võimaldavate tsentraalsete juurdepääsupunktide tegevusega. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks välja töötama ja pidama veebiportaali, mis toimib Euroopa elektroonilise juurdepääsupunktina („juurdepääsupunkt“).

(16) Et parandada direktiivi 2004/109/EÜ nõuete järgimist, tuleks vastavalt komisjoni 9. detsembri 2010. aasta teatisele „Sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris“ pädevate asutuste karistuste määramise õigusi laiendada ja need peaksid vastama teatavatele olulistele nõuetele sihtisikute osas, kriteeriumide osas, mida tuleb arvesse võtta halduskaristust või meedet kohaldades, olulisemate karistuste määramise õiguse ning rahaliste halduskaristuste suuruse osas. Nimetatud karistuste määramise õigus peaks olema kasutatav vähemalt direktiivi 2004/109/EÜ kõige olulisemate sätete rikkumise korral. Liikmesriigid peaksid saama neid kohaldada ka muudes olukordades. Eelkõige peaksid liikmesriigid tagama, et kohaldatavad halduskaristused ja meetmed hõlmavad võimalust määrata rahalisi karistusi, mis on piisavalt

⁽¹⁾ ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.

⁽²⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

suured, et olla hoiatavad. Juhuks kui rikkumise on toime pannud juriidiline isik, peaksid liikmesriigid saama ette näha karistuste kohaldamise selle juriidilise isiku haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmete suhtes või muude isikute suhtes, keda võib pidada nende rikkumiste eest vastutavaks vastavalt liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustele. Liikmesriigid peaksid ühtlasi saama ette näha hääleõiguste kasutamise peatamise või peatamise võimaluse nende aktsionäride ja finantsinstrumentide omanike puhul, kes ei täida teatamiskoodeid. Liikmesriikidel peaks olema võimalus ette näha, et hääleõiguste peatamist kohaldatakse ainult kõige raskemate rikkumiste suhtes. Direktiivis 2004/109/EÜ tuleks viidata nii halduskaristustele kui ka meetmetele, et igasugused õigusrikkumised oleksid hõlmatud, olenemata sellest, kas nende puhul võetakse liikmesriikide õiguse kohaselt meede või määratakse karistus, ja need ei tohiks piirata liikmesriikide õigusnormide ühegi sellise sätte kohaldamist, mis on seotud kriminaalkaristustega.

Võttes arvesse vajadust piisavalt hoiatavate karistuste järele toetamiseks rikkumata ja läbipaistvaid turgusid, peaksid liikmesriigid saama ette näha lisakaristusi või -meetmeid või suuremaid rahalisi halduskaristusi, kui on ette nähtud direktiivis 2004/109/EÜ. Karistusi käsitlevad sätted ning halduskaristuste avaldamist käsitlevad sätted ei loo pretsedenti muude liidu õigusnormide jaoks, eriti eeskirjade raskema rikkumise puhul.

- (17) Et tagada haldusmeetmete võtmise või -karistuste määramise otsuste hoiatav mõju laiale üldsusele, tuleks need üldjuhul avaldada. Otsuste avaldamine on ühtlasi oluline vahend teavitamiseks turuosalisi sellest, millist käitumist peetakse direktiiviga 2004/109/EÜ vastuolus olevaks, ning edendamaks turuosaliste seas laiemalt õiget käitumist. Kui aga otsuse avaldamine ohustaks tõsiselt finantssüsteemi stabiilsust või seaks ohtu mõne poolelioleva uurimise või põhjustaks tuvastatud asjaolude põhjal otsustades asjaomastele asutustele või isikutele ebaproportsionaalset ja tõsist kahju, või kui füüsilisele isikule määratud karistuse puhul on avaldamise proportsionaalsuse kohustusliku eelneva hindamise käigus tõendatud, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne, peaks pädev asutus saama otsustada avaldamise edasi lükata või avaldada teabe anonüümselt.
- (18) Et selgitada selliste noteerimata väärtpaberite käsitlemist, mida esindavad väärtpaberite hoidmistunnistused, mis on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, ning et vältida lünki läbipaistvuses, tuleks täpsustada mõistet

„emitent“, et hõlmata nende noteerimata väärtpaberite emitendid, mis on esindatud väärtpaberite hoidmistunnistustega, mis on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel. Mõistet „emitent“ on asjakohane muuta ka seoses asjaoluga, et mõnes liikmesriigis võib emitent, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, olla füüsiline isik.

- (19) Vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ on kolmanda riigi võlaväärtpaberiemitendi puhul, kui emitentid võlaväärtpaberitest igaihe nimiväärtus on väiksem kui 1 000 eurot, või aktsiaemitendi puhul emitendi päritoluliikmesriik Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ (¹) artikli 2 lõike 1 punkti m alapunktis iii osutatud liikmesriik. Et selgitada ja lihtsustada selliste kolmanda riigi emitentide päritoluliikmesriigi kindlakstegemist, tuleks selle mõiste määratlust muuta, nii et päritoluliikmesriik peaks olema liikmesriik, mille emitent on valinud nende liikmesriikide seast, kus tema väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul.
- (20) Kõik emitendid, kelle väärtpaberid on liidus lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, peaksid olema liikmesriigi pädeva asutuse järelevalve all, et tagada nende poolne kohustuste täitmine. Emitendid, kes vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ peavad valima päritoluliikmesriigi, kuid kes ei ole seda teinud, võivad jääda kõrvale pädeva asutuse järelevalvest liidus. Seega tuleks direktiivi 2004/109/EÜ muuta, et määrata kindlaks päritoluliikmesriik nende emitentide puhul, kes ei ole avaldanud oma päritoluliikmesriigi valikut kolme kuu jooksul pädevatele asutustele. Sellisel juhul peaks päritoluliikmesriik olema liikmesriik, kus emitendi väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Juhul kui väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul rohkem kui ühes liikmesriigis, on kõik need liikmesriigid päritoluliikmesriigid seni, kuni emitent valib ühe päritoluliikmesriigi ja avaldab oma valiku. See võiks stimuleerida selliseid emitente valima päritoluliikmesriiki ja avaldama seda asjaomastele pädevatele asutustele, ning pädevatel asutustel ei puuduks seni, kuni emitent on teatavaks teinud oma valitud päritoluliikmesriigi, enam vajalikud sekkumisõigused.
- (21) Kui tegemist on emitendiga, kelle võlaväärtpaberitest igaihe nimiväärtus on 1 000 eurot või rohkem, valib emitent vastavalt direktiivile 2004/109/EÜ päritoluliikmesriigi kolmeks aastaks. Kui aga emitendi väärtpaberid

(¹) ELT L 345, 31.12.2003, lk 64.

ei ole enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul emitendi päritoluliikmesriigis ning jäävad kauplemisele lubatuks ühes või mitmes vastuvõtvast liikmesriigis, puudub sellisel emitendil igasugune suhe algselt valitud päritoluliikmesriigiga, kui see ei ole tema registreeritud asukoha liikmesriik. Selline emitent peaks enne kolmeaastase perioodi möödumist saama valida uueks päritoluliikmesriigiks ühe vastuvõtvatest liikmesriikidest või oma registreeritud asukoha liikmesriigi. Sama võimalus valida uus päritoluliikmesriik peaks olema kohaldatav kolmanda riigi emitendi suhtes, kui emiteeritud võlaväärtpaberitest või aktsiatest igatihe nimiväärtus on väiksem kui 1 000 eurot ja kui selle emitendi väärtpaberid ei ole enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul tema päritoluliikmesriigis, kuid on endiselt kauplemisele lubatud ühes või mitmes vastuvõtvast liikmesriigis.

(22) Direktiivid 2004/109/EÜ ja 2003/71/EÜ peaksid päritoluliikmesriigi määratluse osas olema omavahel kooskõlas. Et järelevalve tagajaks oleks kõige enam asjasse puutuv liikmesriik, tuleks seoses sellega muuta direktiivi 2003/71/EÜ, et näha ette rohkem paindlikkust olukordades, kus kolmandas riigis asutatud emitendi väärtpaberid ei ole enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul tema päritoluliikmesriigis ja selle asemel on lubatud kauplemisele ühes või mitmes teises liikmesriigis.

(23) Komisjoni direktiiv 2007/14/EÜ⁽¹⁾ sisaldab eelkõige nõudeid seoses emitendipoolse päritoluliikmesriigi valikust teatamisega. Need nõuded tuleks lisada direktiivi 2004/109/EÜ. Selleks et tagada, et olukorras, kus vastuvõtva liikmesriigi (vastuvõtvate liikmesriikide) ja emitendi registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see ei ole ei päritoluliikmesriik) pädevaid asutusi teavitatakse emitendi päritoluliikmesriigi valikust, peaksid kõik emitendid olema kohustatud teavitama päritoluliikmesriigi valikust päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi, kõikide vastuvõtvate liikmesriikide pädevaid asutusi ja registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see ei ole nende päritoluliikmesriik) pädevaid asutusi. Seetõttu tuleks päritoluliikmesriigi valikust teatamise nõudeid vastavalt muuta.

(24) Direktiivi 2004/109/EÜ kohane nõue uute laenuemissioonide avalikustamise kohta on praktikas tekitanud palju rakendamisprobleeme ning selle kohaldamist peetakse keeruliseks. Lisaks kattub kõnealune nõue osaliselt direktiivi 2003/71/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ⁽²⁾ (siseriingitingute ja turuga manipulee-

rimise (turu kuritarvitamise) kohta) nõuetega ning sellega ei anta turule erilist lisateavet. Sellest tulenevalt ja et vähendada emitentide jaoks ebavajalikku halduskoormust, tuleks kõnealune nõue kaotada.

(25) Nõue teatada emitendi asutamislepingu või põhikirja muutmise päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele kattub samalaadse nõudega, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivis 2007/36/EÜ (noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta)⁽³⁾ ning võib tekitada segadust seoses pädeva asutuse rolliga. Sellest tulenevalt ja et vähendada emitentide jaoks tarbetut halduskoormust, tuleks kõnealune nõue kaotada.

(26) Emitentide, investorite ja pädevate asutuste jaoks oleks väga kasulik kasutada aruandluse jaoks ühtlustatud elektroonilist vormingut, kuna see hõlbustaks aruandlust ning parandaks majandusaasta aruannete kättesaadavust, analüüsivastust ja võrreldavust. Seetõttu peaks alates 1. jaanuarist 2020 olema kohustuslik koostada majandusaasta aruandeid ühtses elektroonilises aruandlusvormingus, kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve on teinud kulutasuvuse analüüsi. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peaks koostama ja komisjon vastu võtma regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles on kindlaks määratud elektrooniline aruandlusvorming, pidades nõuetekohaselt silmas praegusi ja tulevase tehnilisi võimalusi, nt XBRLi (eXtensible Business Reporting Language). Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid ette valmistades peaks Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve läbi viima avatud avalikud konsultatsioonid kõikide asjaomaste huvirühmadega, tegema erinevate tehniliste võimaluste kasutuselevõtu potentsiaalsete mõjude põhjaliku hindamise ning viima liikmesriikides läbi asjakohased katsetused, millest ta regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude esitamise ajal peaks aru andma komisjonile. Pankade ning finantsvahendajate ja kindlustusseltside suhtes kohaldatavaid vorminguid käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite eelnõusid koostades teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve korrapäraselt ja tihedat koostööd Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Pangandusjärelevalve), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010,⁽⁴⁾ ja Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010,⁽⁵⁾ et võtta arvesse nende sektorite eripära ning et tagada sektoritevahelise töö järjepidevus ja jõuda ühiseisukohtadele. Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 13 lõikega 3 olema võimalus esitada regulatiivsete tehniliste standardite suhtes vastuväiteid ja sellisel juhul ei tohiks need standardid jõustuda.

⁽¹⁾ ELT L 69, 9.3.2007, lk 27.

⁽²⁾ ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

⁽³⁾ ELT L 184, 14.7.2007, lk 17.

⁽⁴⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

⁽⁵⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

- (27) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta⁽²⁾ on käesoleva direktiivi kohaldamisel toimuva isikuandmete töötlemise suhtes täies ulatuses kohaldatavad.
- (28) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, mis kajastuvad aluslepingutes, ning seda tuleb rakendada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega.
- (29) Kuna liikmesriigid ei suuda piisavalt saavutada käesoleva direktiivi eesmärki, milleks on ühtlustada läbipaistvuse nõudeid teabele, mis kuulub avaldamisele nende emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ja seda on meetmete ulatuse või tõhususe seisukohast lihtsam saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (30) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta poliitilise ühisdeklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁽³⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (31) Direktiive 2004/109/EÜ, 2003/71/EÜ ja 2007/14/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2004/109/EÜ muutmine

Direktiivi 2004/109/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt d asendatakse järgmisega:

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

„d) emitent on füüsiline isik või era- või avalik-õiguslik juriidiline isik, sealhulgas riik, kelle väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul.

Väärtpaberite hoidmistunnistuste puhul, mis on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, tähendab emitent esindatavate väärtpaberite emitenti, olgu need lubatud reguleeritud turgudel kauplemisele või mitte;”;

ii) punkti i muudetakse järgmiselt:

i) alapunktis i asendatakse teine taane järgmisega:

„— kui emitendi registreeritud asukoht on kolmandas riigis, siis liikmesriik, kelle emitent on valinud nende liikmesriikide hulgast, kus tema väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Päritoluliikmesriigi valik jääb kehtivaks, kui emitent ei ole alapunkti iii kohaselt valinud uut päritoluliikmesriiki ja avaldanud oma valikut vastavalt käesoleva punkti i teisele lõigule.”;

ii) alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) alapunktis i nimetatata emitendi puhul liikmesriik, kelle emitent on valinud oma registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see on kohaldatav) ja nende liikmesriikide hulgast, kus emitendi väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Emitent võib oma päritoluliikmesriigiks valida ainult ühe liikmesriigi. Valik kehtib vähemalt kolm aastat, välja arvatud kui emitendi väärtpaberid ei ole enam lubatud kauplemisele ühelgi liidus asuval reguleeritud turul või kui emitent selle kolmeaastase ajavahemiku jooksul kvalifitseerub ümber alapunkti i või iii alla;”;

iii) lisatakse järgmine alapunkt:

„iii) emitendi puhul kelle väärtpaberid ei ole tema päritoluliikmesriigis, mis on määratletud alapunkti i teises taandes või alapunktis ii, enam lubatud kauplemisele reguleeritud turul, vaid on selle asemel lubatud kauplemisele ühes või mitmes teises liikmesriigis, selline uus päritoluliikmesriik, mille emitent võib valida oma registreeritud asukoha liikmesriigi (kui see on kohaldatav) ja nende liikmesriikide hulgast, kus tema väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul.”;

iv) lisatakse järgmised lõigud:

„Emitent avaldab oma alapunktis i, ii või iii osutatud päritoluliikmesriigi kooskõlas artiklitega 20 ja 21. Lisaks avaldab emitent oma päritoluliikmesriigi oma registreeritud asukoha liikmesriigi pädevale asutusele (kui see on kohaldatav), oma päritoluliikmesriigi pädevale asutusele ning kõikide vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele.

Kui kolme kuu jooksul alates emitendi väärtpaberite esmakordsest lubamisest kauplemisele reguleeritud turul ei ole emitent avaldanud oma päritoluliikmesriiki, mis on määratletud alapunkti i teises taandes või alapunktis ii, siis on päritoluliikmesriik see liikmesriik, kus emitendi väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turul. Juhul kui väärtpaberid on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, mis asuvad või tegutsevad rohkem kui ühes liikmesriigis, on need liikmesriigid emitendi päritoluliikmesriigid seni, kuni emitent valib ühe päritoluliikmesriigi ja avaldab oma valiku.

Emitendi puhul, kelle väärtpaberid on juba lubatud kauplemisele reguleeritud turul ja kelle alapunkti i teises taandes või alapunktis ii osutatud päritoluliikmesriigi valikut ei ole enne 27. novembrit 2015 avaldatud, algab kolmekuuline ajavahemik 27. novembril 2015.

Emitent, kes on valinud alapunkti i teises taandes või alapunktis ii või iii osutatud päritoluliikmesriigi ja teatanud oma valiku päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele enne 27. novembrit 2015, on vabastatud käesoleva punkti i teise lõigu kohase nõude täitmisest, välja arvatud juhul, kui selline emitent valib uue päritoluliikmesriigi pärast 27. novembrit 2015.”;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„q) „formaalne kokkulepe” – kokkulepe, mis on kohaldatav õiguse kohaselt siduv.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Käesoleva direktiivi viited juriidilistele isikutele hõlmavad ka registreeritud ettevõtjate ühendusi, millel pole õigusvõimet, ja usaldusfonde.”

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Päritoluliikmesriik võib emitentidele kehtestada rangemaid nõudeid kui käesolevas direktiivis sätestatud, välja arvatud nõue, et emitendid avaldavad korrapäraselt finantsteavet sagedamini kui artiklis 4 osutatud majandusaasta aruanne või artiklis 5 osutatud poolaasta vahearuanne.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina lõikest 1 võivad päritoluliikmesriigid nõuda emitentidelt, et nad avaldaksid täiendavat perioodilist finantsteavet sagedamini kui artiklis 4 osutatud majandusaasta aruanne või artiklis 5 osutatud poolaasta vahearuanne, kui on täidetud järgmised tingimused:

— täiendav perioodiline finantsteave ei põhjusta asjaomases liikmesriigis ebaproportsionaalset finantskoormust, eelkõige asjaomaste väike- ja keskmise suurusega emitentide jaoks, ning

— nõutud täiendava perioodilise finantsteabe sisu on proportsionaalne teguritega, mis annavad panuse asjaomase liikmesriigi investorite investeerimisotsustesse.

Enne kui liikmesriigid teevad otsuse nõuda emitentidelt täiendava perioodilise finantsteabe avaldamist, hindavad nad nii seda, kas sellised lisanõuded võivad põhjustada emitentide liigset keskendumist kiirete tulemuste ja lühiajalise edu saavutamisele, kui ka seda, kas need võivad negatiivselt mõjutada väike- ja keskmise suurusega emitentide võimet siseneda reguleeritud turgudele.

See ei piira liikmesriikide võimalust nõuda täiendava perioodilise finantsteabe avaldamist emitentidelt, kes on finantseerimisasutused.

Päritoluliikmesriik ei või aktsionäridele või artiklis 10 või 13 osutatud füüsilistele või juriidilistele isikutele kehtestada rangemaid nõudeid, kui on sätestatud käesolevas direktiivis, välja arvatud:

i) madalamate või täiendavate teatamispiirmäärade kehtestamine, kui on sätestatud artikli 9 lõikes 1, ning täiendava teatamise nõudmine kapitaliosalusele kehtestatud piirmäärade alusel;

ii) rangemate nõuete kohaldamine, kui on sätestatud artiklis 12, või

iii) selliste õigus- või haldusnormide kohaldamine, mis on vastu võetud seoses ülevõtmispakkumistega,

ühinemistehingutega ja muude tehingutega, mis mõjutavad osalust äriühingus või kontrolli äriühingu üle, mille üle teostab järelevalvet asutus, kelle liikmesriigid on määranud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/25/EÜ (ülevõtmispakkumiste kohta) (*) artiklile 4.

(*) ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Emitent peab oma majandusaasta aruande avalikustama hiljemalt nelja kuu möödumisel pärast iga majandusaasta lõppu ja tagama selle avalikult kättesaadavuse vähemalt kümne aasta vältel.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„7. Kui Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010, (*) on teinud kulutasuvuse analüüsi, siis koostatakse alates 1. jaanuarist 2020 kõik majandusaasta aruanded ühtses elektroonilises aruandevormingus.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, millega täpsustatakse elektrooniline aruandevorming, pidades silmas praegusi ja tulevasi tehnilisi võimalusi. Enne nimetatud regulatiivse tehnilise standardi vastuvõtmist viib Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve läbi võimalike elektrooniliste aruandevormingute piisava hindamise ja teeb asjakohaseid katsetusi. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2016.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

4) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Aktsiate või võlaväärtpaberite emitent peab majandusaasta esimest kuut kuud käsitleva poolaasta vahearuande avalikustama nii kiiresti kui võimalik pärast vastava perioodi

lõppu, kuid hiljemalt kolme kuu möödumisel. Emitent peab tagama poolaasta vahearuande avaliku kättesaadavuse vähemalt kümne aasta vältel.”

5) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Aruanne valitsustele tehtavate maksete kohta

Liikmesriigid nõuavad, et emitendid, kes tegutsevad mäetööstuses või looduslikult tekkinud metsade raietööstuses, nagu määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/34/EL (teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ) (*) artikli 41 punktides 1 ja 2, koostavad vastavalt kõnealuse direktiivi 10. peatükile igal aastal aruande valitsusasutustele tehtud maksete kohta. Aruanne avalikustatakse hiljemalt kuue kuu möödumisel pärast iga majandusaasta lõppu ja see jääb avalikult kättesaadavaks vähemalt kümneks aastaks. Valitsustele tehtud maksete kohta antakse aru konsolideeritult.

(*) ELT L 182, 29.6.2013, lk 19.”

6) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikleid 4 ja 5 ei kohaldata järgmiste emitentide suhtes:

a) riik, riigi piirkondlik või kohalik omavalitsus, avalik rahvusvaheline organisatsioon, mille liikmeks on vähemalt üks liikmesriik, Euroopa Keskpank (EKP), Euroopa Finantsstabiilsuse Fond (EFSF), mis on loodud EFSF raamlepinguga, ja mis tahes muu vahend, mille eesmärk on säilitada Euroopa rahaliidu finantsstabiilsust, andes ajutist finantsabi liikmesriikidele, mille rahahüük on euro, ja liikmesriikide keskpangad, olenevata sellest, kas nad emiteerivad aktsiaid või teisi väärtpabereid, ning

b) emitent, kes emiteerib üksnes võlaväärtpabereid, mis on lubatud reguleeritud turul kauplemisele ja millest igahihe nimiväärtus on vähemalt 100 000 eurot, või kui võlaväärtpaberite nimiväärtus on muus vääringus kui euro, siis millest igahihe nimiväärtus on emiteerimise kuupäeval võrdne vähemalt 100 000 euroga.”;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Erandina käesoleva artikli lõike 1 punktist b ei kohaldata artikleid 4 ja 5 emitendi suhtes, kes emiteerib üksnes võlaväärtpabereid, millest igaihe nimiväärtus on vähemalt 50 000 eurot (või kui tegemist on muus vääringus kui euro emiteeritud võlaväärtpaberitega, siis igaihe nimiväärtus on emiteerimise kuupäeval võrdne vähemalt 50 000 euroga) ja mis on juba enne 31. detsembrit 2010 lubatud kauplemisele liidu reguleeritud turul, juhul kui need võlaväärtpaberid on tagasi ostmata.”

7) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesolevat artiklit ei kohaldata hääleõiguste suhtes, mida hoitakse krediidasutuse või investeerimisühingu kauplemisportfellis, nagu määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) (*) artiklis 11, tingimusel et:

- a) kauplemisportfellis hoitavad hääleõigused ei ületa 5 % ja
- b) kauplemisportfellis hoitavate aktsiate hääleõigust ei teostata ega kasutata muul moel eesmärgiga sekkuda emitendi juhtimisse.

(*) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„6a. Käesolevat artiklit ei kohaldata hääleõiguste suhtes, mis on seotud kooskõlas komisjoni 22. detsembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 2273/2003 (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/6/EÜ seoses tagasiostuprogrammidele ja finantsinstrumentide stabiliseerimisele ettenähtud eranditega) (*) stabiliseerimise eesmärkidel omandatud aktsiatega, tingimusel et nende aktsiatega seotud hääleõigusi ei teostata ega kasutata muul moel eesmärgiga sekkuda emitendi juhtimisse.

6b. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, et täpsustada lõigetes 5 ja

6 osutatud 5 % piirmäära arvutamise meetod äriühingute kontserni puhul, võttes arvesse artikli 12 lõikeid 4 ja 5.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2014.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 336, 23.12.2003, lk 33.”

8) Artikli 12 lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Emitenti tuleb teavitada niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui nelja kauplemispäeva möödumisel päevast, kui aktsionär või artiklis 10 osutatud füüsiline või juriidiline isik:”.

9) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artiklis 9 sätestatud teatamiskohustust tuleb kohaldada ka füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kes otseselt või kaudselt omab:

a) finantsinstrumente, mis tähtpäeva saabudes annavad nende omanikule formaalse kokkuleppe alusel tingimusteta õiguse omandada selle emitendi aktsiaid, millega hääleõigused on seotud ja mis on juba emiteeritud ning kelle aktsiad on lubatud kauplemisele reguleeritud turgudel, või õiguse valida, kas omandada kõnealuseid aktsiaid või mitte;

b) finantsinstrumente, mida ei ole nimetatud punktis a, kuid mis on seotud selles punktis osutatud aktsiatega ning mille majanduslik mõju on sarnane finantsinstrumentidega, millele on osutatud selles punktis, olenemata sellest, kas need annavad õiguse füüsiliseks arveldamiseks või mitte.

Nõutud teates tuuakse välja need finantsinstrumendid liikide kaupa, mida omatakse vastavalt esimese lõigu punktile a, ja finantsinstrumendid, mida omatakse vastavalt sama lõigu punktile b, tehes vahet füüsilise arvelduse õigust andvate finantsinstrumentide ja sularahaarvelduse õigust andvate finantsinstrumentide vahel.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Hääleõiguste arv arvutatakse finantsinstrumendi aluseks olevate aktsiate nimiväärtuse kogusumma põhjal, välja arvatud juhul, kui finantsinstrument annab õiguse üksnes sularahaarvelduseks, mil hääleõiguste arv arvutatakse delta korrigeeritult, korrutades finantsinstrumendi aluseks olevate aktsiate nimiväärtuse finantsinstrumendi delta. Selleks summeerib omanik sama emitendi kõik finantsinstrumendid ja annab nendest teada. Hääleõiguste arvutamiseks võetakse arvesse üksnes pikki positsioone. Pikki positsioone ei tasaarvestata alusvara sama emitendi lühikeste positsioonidega.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, et täpsustada:

a) meetod, et arvutada esimeses lõigus osutatud hääleõiguste arv seoses finantsinstrumentidega, mis on seotud aktsiakorvi või indeksiga, ning

b) delta kindlaksmääramise meetod, et arvutada vastavalt esimesele lõigule hääleõigused, mis on seotud finantsinstrumentidega, mis annavad õiguse üksnes sularahaarvelduseks.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2014.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

1b. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse finantsinstrumendina järgmiseid instrumente, tingimusel et nad vastavad ühele või mitmele lõike 1 esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimustest:

a) võõrandatavad väärtpaberid;

b) optsioonid;

c) futuurid;

d) vahetuslepingud;

e) tähtpäevaintressiga lepingud;

f) hinnavahelepingud ning

g) mis tahes muud samalaadse majandusliku mõjuga lepingud või kokkulepped, mida võib arveldada füüsiliselt või sularahas.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab korrapäraselt selliste finantsinstrumentide informatiivse nimekirja, mille suhtes kehtib teatamise nõue vastavalt lõikele 1, ning ajakohastab seda, võttes arvesse finantsturgude tehnilist arengut.”;

c) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjonil on õigus kooskõlas artikli 27 lõigetega 2a, 2b ja 2c ning kohaldades artiklites 27a ja 27b sätestatud tingimusi võtta vastu delegeeritud õigusaktid, mis täpsustavad teate sisu, esitamise aega ja adressaati, nagu osutatud lõikes 1.”;

d) lisatakse järgmine lõige:

„4. Artikli 9 lõiges 4, 5 ja 6 ning artikli 12 lõiges 3, 4 ja 5 sätestatud erandeid kohaldatakse *mutatis mutandis* teatamiskoostamise suhtes vastavalt käesolevale artiklile.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivse tehnilise standardi eelnõu, et täpsustada juhud, mille korral esimeses lõigus osutatud erandit kohaldatakse finantsinstrumentide suhtes, mida omab füüsiline või juriidiline isik, täites kliendi korraldusi või reageerides kliendi taotlusele kaubelda muul viisil kui omandiõiguse alusel, või maandades positsioone, mis tulenevad sellistest tehingutest.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2014.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.”

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 13a

Summeerimine

1. Artiklites 9, 10 ja 13 sätestatud teatamiskohtade kohaldatakse füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kui tema poolt vastavalt artiklitele 9 ja 10 otseselt või kaudselt omatavate hääleõiguste arv summeerituna häälte arvuga, mis on seotud finantsinstrumentidega, mida otseselt või kaudselt hallatakse vastavalt artiklile 13, saavutab artikli 9 lõikes 1 sätestatud piirmäära, ületab selle või langeb sellest alla-poolle.

Vastavalt käesoleva lõike esimesele lõigule hõlmab nõutud teade vastavalt artiklitele 9 ja 10 omatavate aktsiate hääleõiguste jaotust ja hääleõigusi, mis on seotud finantsinstrumentidega artikli 13 tähenduses.

2. Hääleõigustest, mis on seotud finantsinstrumentidega, millest on juba teatatud vastavalt artiklile 13, ei teatata uuesti, kui füüsiline või juriidiline isik on omandanud nende aluseks olevad aktsiad ja sellise omandamise tulemusena saavutab sama emitendi välja lastud aktsiatega seotud hääleõiguste koguarv artikli 9 lõikes 1 sätestatud piirmäära või ületab seda.”

11) Artikli 16 lõige 3 jäetakse välja.

12) Artikli 19 lõike 1 teine lõik jäetakse välja.

13) Artikli 21 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjonil on õigus kooskõlas artikli 27 lõigetega 2a, 2b ja 2c ning kohaldades artiklites 27a ja 27b sätestatud tingimusi võtta vastu delegeeritud õigusaktid, et täpsustada järgmist:

- a) miinimumstandardid korraldatud teabe levitamiseks, nagu osutatud lõikes 1;

- b) tsentraalse salvestamise süsteemi miinimumstandardid, nagu osutatud lõikes 2;

- c) nõuded selliste info- ja kommunikatsioonitehnoloogiate koostalitlusvõime tagamiseks, mida kasutavad lõikes 2 osutatud süsteemid, ja liidu tasandil juurdepääsu tagamiseks korraldatud teabele, nagu on osutatud lõikes 2.

Komisjon võib samuti koostada ja ajakohastada nimekirja avalikkusele teabe edastamise meediakanalistest.”

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21a

Euroopa elektrooniline juurdepääsupunkt

1. 1. jaanuariks 2018 luuakse veebiportaal, mis toimib Euroopa elektroonilise juurdepääsupunktina (edaspidi „juurdepääsupunkt“). Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arendab juurdepääsupunkti välja ja hoiab seda käigus.

2. Ametlikult kindlaks määratud salvestamise süsteemide sidestamise süsteemi koostisosad on järgmised:

— artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemid;

— portaal, mis toimib Euroopa elektroonilise juurdepääsupunktina.

3. Liikmesriigid tagavad juurdepääsupunkti kaudu juurdepääsu oma tsentraalsetele salvestamise süsteemidele.”

15) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

Juurdepääs korraldatud teabele liidu tasandil

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, millega kehtestatakse tehnilised nõuded korraldatud teabele juurdepääsu kohta liidu tasandil, et täpsustada järgmist:

- a) sellistele kommunikatsioonitehnoloogiatele esitatavad tehnilised nõuded, mida kasutavad artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemid;

- b) liidu tasandil korraldatud teabe otsingut võimaldava tsentraalse juurdepääsupunkti toimimisele esitatavad tehnilised nõuded;

c) artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemides igale emitendile määratud kordumatule tunnusele esitavad tehnilised nõuded;

d) ühtne vorming korraldatud teabe edastamiseks artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemide poolt;

e) korraldatud teabe ühtne liigitus artikli 21 lõikes 2 osutatud süsteemides ja korraldatud teabe liikide ühtne loetelu.

2. Regulaatiivsete tehniliste standardite eelnõude koostamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse tehnilisi nõudeid äriregistrite ja äriühinguregistrite sidestamise süsteemile, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2012/17/EL (*).

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealused regulaatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 27. novembriks 2015.

Komisjonil on õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulaatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 156, 16.6.2012, lk 1.”

16) Artikli 23 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Kolmandas riigis kehtivate nõuetega reguleeritud teave koostatakse vastavalt artiklile 19 ja avaldatakse vastavalt artiklitele 20 ja 21.”

17) Artiklisse 24 lisatakse järgmised lõiked:

„4a. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, antakse pädevatele asutustele kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Neid volitusi kasutatakse kooskõlas siseriikliku õigusega.

4b. Pädevad asutused kasutavad karistuste määramise õigust kooskõlas käesoleva direktiivi ja siseriikliku õigusega mõnel järgmisel viisil:

— vahetult;

— koostöös teiste asutustega;

— delegeerides selle teistele asutustele, kes teostavad seda nende juhtimisel;

— pöördudes pädevatesse õigusasutustesse.”

18) Artikli 25 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Karistuste määramise õiguse ja uurimisvolituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et karistused või meetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.”

19) Artikli 27b järele lisatakse järgmine pealkiri:

„VIA PEATÜKK

KARISTUSED JA MEETMED”.

20) Artikkel 28 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 28

Haldusmeetmed ja -karistused

1. Ilma et see piiraks pädevate asutuste artikli 24 kohaseid volitusi ja liikmesriikide õigust ette näha ja määrata kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid eeskirjad haldusmeetmete ja -karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Kõnealused haldusmeetmed ja -karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et juhul, kui kohustus lasub juriidilisel isikul, võib kohustuse rikkumise korral olenevalt liikmesriigi õiguses sätestatud tingimustest karistuse määrata asjaomase juriidilise isiku haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmele ja muudele füüsilistele isikutele, kes vastutavad rikkumise eest vastavalt liikmesriigi õigusele.”

21) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 28a

Rikkumised

Artiklit 28b kohaldatakse vähemalt järgmiste rikkumiste suhtes:

- a) emitent ei avalda nõutud tähtjaks artiklite 4, 5, 6, 14 ja 16 ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike sätete kohaselt nõutavat teavet;
- b) füüsiline või juriidiline isik ei teata nõutud tähtjaks olulise osaluse omandamisest või võõrandamisest vastavalt artiklite 9, 10, 12, 13 ja 13a ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikele sätetele.

Artikkel 28b

Karistuste määramise õigus

1. Artiklis 28a osutatud rikkumiste korral on pädevatel asutustel õigus võtta vähemalt järgmisi haldusmeetmeid ja määrata järgmiseid halduskaristusi:

- a) avalik teadaanne, milles on märgitud vastutav füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;
- b) ettekirjutus, millega nõutakse, et vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks rikkumist põhjustava tegevuse ja hoiduks tegevuse kordamisest;
- c) rahalised halduskaristused järgmises ulatuses:

i) juriidilise isiku puhul

— kuni 10 000 000 eurot või kuni 5 % aastasest kogukäibest vastavalt viimasele kättesaadavale raamatupidamise aastaaruandele, mille juhtimisorgan on kinnitanud; kui juriidiline isik on emaettevõtja või sellise emaettevõtja tütarettevõtja, kes peab koostama konsolideeritud raamatupidamise aruandeid vastavalt direktiivile 2013/34/EL, siis on kõnealune kogukäive vastavalt asjaomasele raamatupidamisdirektiivile aastane kogukäive või asjaomase tululiigi kogukäive viimase kättesaadava konsolideeritud raamatupidamise aastaaruande järgi, mille on heaks kiitnud kõrgeima taseme emaettevõtja juhtimisorgan, või

— summa, mis vastab kuni kahekordsele kasumile, mis on teenitud tänu rikkumisele, või kuni kahekordsele kahjumile, mis on ära hoitud tänu rikkumisele, kui kõnealust kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks teha,

olenevalt sellest, kumb summa on suurem;

ii) füüsilise isiku puhul

— kuni 2 000 000 eurot või

— summa, mis vastab kuni kahekordsele kasumile, mis on teenitud tänu rikkumisele, või kuni kahekordsele kahjumile, mis on ära hoitud tänu rikkumisele, kui kõnealust kasumit või kahjumit on võimalik kindlaks teha,

olenevalt sellest, kumb summa on suurem.

Liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, arvutatakse eurole vastav summa riigi omavääringus, võttes arvesse ametlikku vahetuskurssi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiivi 2013/50/EL (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (*) jõustumise päeval.

2. Ilma et see piiraks artikli 24 kohaseid pädevate asutuste volitusi ja liikmesriikide õigust määrata kriminaalkaristusi, tagavad liikmesriigid, et nende õigus- ja haldusnormides on ette nähtud võimalus peatada artikli 28a punktis b osutatud rikkumiste korral aktsiatega seotud hääleõiguste kasutamine. Liikmesriigid võivad ette näha, et hääleõiguste peatamist kohaldatakse ainult kõige raskemate rikkumiste suhtes.

3. Liikmesriigid võivad ette näha lisakaristusi või -meetmeid või suuremaid rahalisi halduskaristusi, kui on sätestatud käesolevas direktiivis.

Artikkel 28c

Karistuste määramise õiguse kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja taseme kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas asjakohasel juhul järgmist:

a) rikkumise raskus ja kestus;

b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;

- c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, näiteks nagu see väljendub vastutava juriidilise isiku kogukäibes või vastutava füüsilise isiku aastasissetulekus;
- d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või ära hoitud kahjumi olulisus, kui seda saab kindlaks teha;
- e) kolmandatele isikutele rikkumisega tekitatud kahju, kui seda on võimalik kindlaks teha;
- f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

2. Käesoleva direktiivi kohaselt järelevalve- ja uurimisvoolituste täitmiseks kogutud isikuandmeid töödeldakse asjakohasel juhul vastavalt direktiivile 95/46/EÜ ja määrusele (EÜ) nr 45/2001.

(*) ELT L 294, 6.11.2013, lk 13.”

22) Artikli 29 ette lisatakse järgmine pealkiri:

„VIB PEATÜKK

OTSUSTE AVALDAMINE”.

23) Artikkel 29 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 29

Otsuste ja ettekirjutuste avaldamine

1. Liikmesriigid näevad ette, et pädevad asutused avaldavad põhjendamatut viivitusteta kõik otsused ja ettekirjutused karistuste ja meetmete kohta, mis on määratud ja võetud käesoleva direktiivi sätete rikkumise eest, märkides vähemalt teabe rikkumise liigi ja laadi kohta ning rikkumise eest vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute nimed.

Pädevad asutused võivad siiski kooskõlas siseriikliku õigusega avaldamise edasi lükata või avaldada otsuse või ettekirjutuse anonüümselt, kui on täidetud ükskõik milline järgmistest tingimustest:

- a) füüsilisele isikule määratud karistuse puhul on avaldamise proportsionaalsuse kohustusliku eelneva hindamise

käigus leitud, et isikuandmete avaldamine on ebaproportsionaalne;

- b) kui avaldamine ohustaks tõsiselt finantssüsteemi stabiilsust või mõnd poolleilolevat uurimist;
- c) kui tuvastatavate asjaolude põhjal otsustades põhjustaks avaldamine asjaomastele asutustele või füüsilistele isikutele ebaproportsionaalset ja tõsist kahju.

2. Kui lõike 1 kohaselt avaldatud otsus või ettekirjutus kaevatakse edasi, on pädev asutus kohustatud avaldamisel lisama ka selle teabe, otsuse või ettekirjutuse avaldamise ajal või hiljem muudatuse kujul, kui kaebus esitatakse pärast esmast avaldamist.”

24) Artikli 31 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui liikmesriigid võtavad vastu meetmeid kooskõlas artikli 3 lõikega 1, artikli 8 lõikega 2 või 3 või artikliga 30, teatavad nad sellest viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele.”

Artikkel 2

Direktiivi 2003/71/EÜ muutmine

Direktiivi 2003/71/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti m alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) kõikide selliste väärtpaberiemitentide puhul, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ja keda ei ole mainitud alapunktis ii, olenevalt asjaoludest emitendi, pakkuja või luba taotleva isiku valikul liikmesriik, kus väärtpabereid kavatsetakse üldsusele pakkuda esimest korda pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta direktiivi 2013/50/EL (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvusnõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti kohta ja komisjoni direktiivi 2007/14/EÜ, milles sätestatakse direktiivi 2004/109/EÜ teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (*) jõustumist, või liikmesriik, kus tehakse esimene taotlus nende lubamiseks kauplemisele reguleeritud turul, eeldusel, et seejärel teeb valiku emitent, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis, järgmistest olukordades:

- kui päritoluliikmesriiki ei määratud kindlaks nende valikul või
- kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ (läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele) (**) artikli 2 lõike 1 punkti i alapunktiga iii.

(*) ELT L 294, 6.11.2013, lk 13.

(**) ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.”

Artikkel 3

Direktiivi 2007/14/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/14/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikkel 2 jäetakse välja.
- 2) Artikli 11 lõiked 1 ja 2 jäetakse välja.
- 3) Artikkel 16 jäetakse välja.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 24 kuu jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti.

Artikkel 5

Läbivaatamine

Komisjon annab hiljemalt 27. novembriks 2015 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru käesoleva direktiivi toimimise kohta, sealhulgas selle mõju kohta väike- ja keskmise suurusega emitentidele, karistuste kohaldamise kohta, eriti selle kohta, kas need on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad, ning vaatab läbi direktiivi 2004/109/EÜ artikli 13 lõike 1a esimeses lõigus osutatud finantsinstrumentidega seotud hääleõiguste arvu arvutamiseks välja valitud meetodi toimimise ja hindab selle tõhusust.

Aruandele lisatakse asjakohasel juhul seadusandlik ettepanek.

Artikkel 6

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 7

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 22. oktoober 2013

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
V. LEŠKEVIČIUS

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 1093/2013,

4. november 2013,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 638/2004 ja komisjoni määrust (EÜ) nr 1982/2004 seoses Intrastati süsteemi lihtsustamise ja Intrastati teabe kogumisega

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

3590/92) ⁽²⁾ on sätestatud Intrastati teabe kogumise kord. Kuigi liikmesriigid peavad Eurostatile saatma kuutulemuste statistilise väärtuse, on selle kogumisel piiranguks praktiline kord. Intrastati teabe kogumiseks tuleks ette näha üldine ühtne lähenemisviis ja statistilise väärtuse kogumise korda tuleks ühtlustada.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrust (EÜ) nr 638/2004 liikmesriikidevahelise kaubavahetuse ühenduse statistika ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3330/91 kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 9 lõiget 1 ja artikli 10 lõiget 3,

- (4) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas liikmesriikidevahelise kaubavahetuse statistika komitee arvamusega,

ning arvestades järgmist:

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

- (1) Määrusega (EÜ) nr 638/2004 kehtestati ühine raamistik liikmesriikidevahelise kaubavahetusega seotud ühenduse statistika süstemaatiliseks koostamiseks.

Määruse (EÜ) nr 638/2004 artikli 10 lõikes 3 asendatakse arv „95 %” arvuga „93 %”.

Artikkel 2

- (2) Majanduslikust ja tehnilisest arengust tulenevalt võiks saabuva kauba suhtes kehtestatud hõlmavuse alammäära muuta, säilitades samas statistiliste andmete vastavuse kehtivatele kvaliteedinäitajatele ja -standarditele. Kõnealune lihtsustamine võimaldab vähendada andmeesitajate, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate koormust. Saabuva kauba hõlmavusmäära tuleks seega vähendada 95 %-lt 93 %-le.

Määruse (EÜ) nr 1982/2004 artikli 8 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lisaks sellele võivad liikmesriigid koguda ka määruse (EÜ) nr 638/2004 lisas määratletud kaupade statistilisi väärtusi.”

Artikkel 3

- (3) Komisjoni 18. novembri 2004. aasta määruses (EÜ) nr 1982/2004 (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 638/2004 liikmesriikidevahelise kaubavahetuse statistika kohta ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrused (EÜ) nr 1901/2000 ja (EMÜ) nr

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

⁽¹⁾ ELT L 102, 7.4.2004, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 343, 19.11.2004, lk 3.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1094/2013,**4. november 2013,****täiendavate püügipäevade eraldamise kohta Prantsusmaale ja Ühendkuningriigi ICES VIIe piirkonnas**

EUROOPA KOMISJON,

Prantsusmaa laevadele, mille pardal on sellised passiivpüünised, eraldada 14 täiendavat merepäeva ajavahemikul 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. jaanuari 2013. aasta määrust (EL) nr 39/2013, millega määratakse ELi laevadele 2013. aastaks kindlaks teatavate selliste kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused, mis ei kuulu rahvusvaheliste läbirääkimiste või kokkulepete kohaldamisalasse, ⁽¹⁾ eriti selle IIC lisa punkti 7,

võttes arvesse Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi esitatud taotlust

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 39/2013 IIC lisa I tabelis on sätestatud maksimaalne päevade arv, mille jooksul võivad ELi laevad, mille kogupikkus on vähemalt 10 meetrit ja mille pardal on piimtraalid võrgusilma suurusega vähemalt 80 mm või passiivpüünised (sh nakkevõrgud, abarad ja takervõrgud) võrgusilma suurusega alla 220 mm, viibida ICES VIIe piirkonnas 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014.
- (2) Kõnealuse lisa punktiga 7.5 võimaldatakse komisjonil pärast 1. jaanuari 2004 toimunud püügitegevuse alalise lõpetamise alusel eraldada täiendavaid päevi, mille jooksul võib kõnealuses piirkonnas viibida laev, mille pardal on nimetatud piimtraalid või passiivpüünised.
- (3) Võttes arvesse IIC lisa punktide 7.1 ja 7.4 kohaselt esitatud Prantsusmaa taotlust, mis sisaldas andmeid piimtraalerite eemaldamise kohta kalalaevastikust, ning kohaldades kõnealuse lisa punktis 7.2 esitatud arvutusmeetodit, tuleks Prantsusmaa laevadele, mille pardal on nimetatud passiivpüünised, eraldada 11 täiendavat merepäeva ajavahemikul 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014.
- (4) Pidades silmas Prantsusmaa nõudmisel esitatud andmeid passiivpüüniste eemaldamise kohta kalalaevastikult, vastavalt IIC lisa punktidele 7.1 ja 7.4 ning kohaldades kõnealuse lisa punktis 7.2 esitatud arvutusmeetodit, tuleks

- (5) Pidades silmas Ühendkuningriigi nõudmisel esitatud andmeid piimtraalerite eemaldamise kohta kalalaevastikult, vastavalt IIC lisa punktidele 7.1 ja 7.4 ning kohaldades kõnealuse lisa punktis 7.2 esitatud arvutusmeetodit, tuleks Ühendkuningriigi laevadele, mille pardal on sellised piimtraalid, eraldada 43 täiendavat merepäeva ajavahemikul 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014.

- (6) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1***Prantsusmaa täiendavad püügipäevad**

1. Ajavahemikuks 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014 suurendatakse 175 päevani aastas määruse (EL) nr 39/2013 IIC lisa I tabelis sätestatud maksimaalset päevade arvu, mille jooksul võivad Prantsusmaa lipu all sõitvad kalalaevad, mille pardal on piimtraalid võrgusilma suurusega enam kui 80 mm, viibida ICES VIIe piirkonnas.

2. Ajavahemikuks 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014 suurendatakse 178 päevani aastas määruse (EL) nr 39/2013 IIC lisa I tabelis sätestatud maksimaalset päevade arvu, mille jooksul võivad Prantsusmaa lipu all sõitvad kalalaevad, mille pardal on passiivpüünised, sealhulgas nakkevõrgud, abarad ja takervõrgud, silmasuurusega kuni 220 mm, viibida ICES VIIe piirkonnas.

*Artikkel 2***Ühendkuningriigi täiendavad püügipäevad**

Ajavahemikul 1. veebruarist 2013 kuni 31. jaanuarini 2014 suurendatakse 207 päevani aastas määruse (EL) nr 39/2013 IIC lisa I tabelis sätestatud maksimaalset päevade arvu, mille jooksul võivad Ühendkuningriigi lipu all sõitvad kalalaevad, mille pardal on piimtraalid võrgusilma suurusega enam kui 80 mm, viibida ICES VIIe piirkonnas.

⁽¹⁾ ELT L 23, 25.1.2013, lk 1.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
president
José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1095/2013,**4. november 2013,****millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Sierra de Cádiz (KPN)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1151/2012 tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta ⁽²⁾.
- (2) Vastavalt määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 9 lõike 1 esimesele lõigule vaatas komisjon läbi Hispaania taotluse

saada heakskiit komisjoni määrusega (EÜ) nr 205/2005 ⁽³⁾ registreeritud kaitstud päritolunimetuse „Sierra de Cádiz” spetsifikaadi muudatusele.

- (3) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike, avaldas komisjon määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 6 lõike 2 kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽⁴⁾. Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi kõnealuse määruse artikli 7 kohast vastuväidet, tuleks spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1*Kiidetakse heaks *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud spetsifikaadi muudatus seoses käesoleva määruse lisas esitatud nimetusega.*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.⁽²⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.⁽³⁾ ELT L 33, 5.2.2005, lk 6.⁽⁴⁾ ELT C 376, 6.12.2012, lk 8.

LISA

Aluslepingu I lisas loetletud inimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.5. Õlid ja rasvad (või, margariin, õli jne)

HISPAANIA

Sierra de Cádiz (KPN)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1096/2013,**4. november 2013,****millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus
[Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (KGT)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 50 lõike 2 punktile a avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* Prantsusmaa taotlus registreerida nimetus „Poulet des Cévennes” / „Chapon des Cévennes” ⁽²⁾.

- (2) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleks nimetus „Poulet des Cévennes” / „Chapon des Cévennes” registreerida,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas esitatud nimetus registreeritakse.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 33, 5.2.2013, lk 10.

LISA

Aluslepingu I lisas loetletud inimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.1. Värske liha (ja rups)

PRANTSUSMAA

Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (KGT)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1097/2013,**4. november 2013,****millega kiidetakse heaks oluline muudatus kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrisse kantud nimetuse spetsifikaadis [Lentilles vertes du Berry (KGT)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1151/2012 tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta ⁽²⁾.
- (2) Määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 9 lõike 1 esimese lõigu kohaselt vaatas komisjon läbi Prantsusmaa taotluse saada heakskiit komisjoni määruse (EÜ) nr 1576/98 ⁽³⁾ alusel

registreeritud kaitstud geograafilise tähise „Lentilles vertes du Berry” spetsifikaadi üksikasjade muudatustele.

- (3) Kuna asjaomane muudatus ei ole väike, avaldas komisjon määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 6 lõike 2 kohase muutmistaotluse *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽⁴⁾. Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi kõnealuse määruse artikli 7 kohast vastuväidet, tuleks spetsifikaadi muudatus heaks kiita,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1*Kiidetakse heaks *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud spetsifikaadi muudatus seoses käesoleva määruse lisas esitatud nimetusega.*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.⁽²⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.⁽³⁾ EÜT L 206, 23.7.1998, lk 15.⁽⁴⁾ ELT C 387, 15.12.2012, lk 16.

LISA

Aluslepingu I lisas loetletud inimtoiduks ettenähtud põllumajandustooted

Klass 1.6. Puuviljad, köögiviljad ja teraviljad töötlemata ja töödeldud kujul

PRANTSUSMAA

Lentilles vertes du Berry (KGT)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1098/2013,**4. november 2013,****millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus
[Gâche vendéenne (KGT)]**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 52 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 50 lõike 2 punktile a avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* Prantsusmaa taotlus registreerida nimetus „Gâche vendéenne” ⁽²⁾.

- (2) Kuna komisjon ei ole saanud ühtegi määruse (EL) nr 1151/2012 artikli 51 kohast vastuväidet, tuleks nimetus „Gâche vendéenne” registreerida,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas esitatud nimetus registreeritakse.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
presidendi eest
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

⁽¹⁾ ELT L 343, 14.12.2012, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 68, 8.3.2013, lk 48.

LISA

Määruse (EL) nr 1151/2012 I lisa I punktis loetletud põllumajandustooted ja toit

Klass 2.4. Leib, valikpagaritooted, koogid, kondiitritooted, küpsised ja muud pagaritooted

PRANTSUSMAA

Gâche vendéenne (KGT)

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1099/2013,

5. november 2013,

millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (regulaarlaevaliinide tõhustamine)

EUROOPA KOMISJON,

kasutamine ühendusevälise kauba vedamiseks kontrolle muudel eesmärkidel, sealhulgas looma-, rahva- või taime-
tervist ohtu seadvate riskide üle.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 247,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni teatise Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ühtse turu akt II Üheskoos uue majanduskasvu eest” ⁽²⁾ põhimeetmega kutsutakse üles looma meretranspordi tõelist ühtset turgu, lõpetades ELi sadamate vahel transporditavate ELi kaupade suhtes selliste haldus- ja tollieeskirjade kohaldamise, mida kohaldatakse välissadamatest saabuvate kaupade suhtes.
- (2) Selleks kohustus komisjon esitama „Sinise vööndi” paketi, mis sisaldab seadusandlikke ja muid algatusi, et vähendada nende ettevõtjate halduskoormust, kes tegelevad ühendusesisese meretranspordiga, tasemeni, mis on võrreldav teiste transpordiliikidega (õhu-, raudtee- ja maanteetranspordiga).
- (3) Käesolev määrus moodustab osa sinise vööndi paketist.
- (4) Komisjoni määruse (EMÜ) nr 2454/93 ⁽³⁾ artikli 313 lõike 2 punkti a kohaselt ei käsitleta ühenduse kaubana kaupa, mis tuuakse ühenduse tolliterritooriumile vastavalt määruse (EMÜ) nr 2913/92 artiklile 37, välja arvatud juhul, kui on tuvastatud, et tegu on ühenduse kaubaga.
- (5) Määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 313 lõike 3 punktis b on sätestatud, et ühenduse kaubana käsitatakse ühenduse tolliterritooriumil asuvate sadamate vahel loa saanud regulaarlaevaliiniidel veetavat kaupa, kui ei ole kindlaks tehtud, et kaubal ei ole ühenduse staatust. Regulaarlaevaliinide alustel võib vedada ka ühendusevälist kaupa tingimusel, et selle suhtes kohaldatakse ühenduse välis-transiidiprotseduuri. Lisaks ei välista regulaarlaevaliinide

- (6) Enne regulaarlaevaliini kasutamise lubamist peab luba andev tolliasutus konsulteerima teiste seotud liikmesriikide tolliasutustega. Kui pärast loa saamist soovib sellise loa omanik (edaspidi „omanik”) edaspidi laiendada teenust teistesse liikmesriikidesse, tuleks pidada selliste liikmesriikide tolliasutustega täiendavaid konsultatsioone. Selleks et vältida nii palju kui võimalik täiendavate konsultatsioonide pidamise vajadust pärast loa andmist, tuleks sätestada, et luba taotlevad laevafirmad võivad lisaks tegelikult seotud liikmesriikide loetlemisele nime-
tada ka liikmesriigid, kes võiksid olla seotud tulevikus, mille puhul nad kinnitavad, et neil on tulevaste teenus-
tega seonduvaid kavatsusi.
- (7) Alates 2010. aastast on teiste liikmesriikide tolliasutustega konsulteerimiseks ette nähtud 45 päeva. Kogemused on siiski näidanud, et see ajavahemik on tarbetult pikk, mistõttu tuleks seda lühendada.
- (8) Elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi kasutamise tõttu on muutunud tarbetuks määruse (EMÜ) nr 2454/93 lisa nr 42A.
- (9) Omaniku taotlusel tuleks enne käesoleva määruse jõustumist kehtinud regulaarlaevaliinide load läbi vaadata, et võtta arvesse liikmesriike, kes võiksid olla potentsiaalselt seotud, mille puhul omanik kinnitab, et tal on tulevaste teenustega seonduvaid kavatsusi.
- (10) Praegu regulaarlaevaliinide lubade kohta teabe salvestamiseks ja neist teiste liikmesriikide tolliasutustele teatamiseks kasutatav elektrooniline teabe- ja sidesüsteem ei ole määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklis 14x osutatud süsteem. Viited kõnealusele süsteemile tuleks korrastada.
- (11) Määrust (EMÜ) nr 2454/93 tuleks seega vastavalt muuta.
- (12) Muudatused teiste liikmesriikide tolliasutustega konsulteerimiseks lubatud ajavahemiku pikkuses ja taotluses nimetatavate liikmesriikide arvus nõuavad regulaarlaevaliinide elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi muutmist ning käesoleva määruse asjaomaste sätete kohaldamise edasilükkamist.

⁽¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

⁽²⁾ COM(2012) 573 final, 3.10.2012.

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EMÜ) nr 2454/93, 2. juuli 1993, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, (EÜT L 253, 11.10.1993, lk 1).

- (13) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas tolliseadustiku komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EMÜ) nr 2454/93 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 313b muudetakse järgmiselt:

a) pärast lõiget 2 lisatakse järgmine lõige 2a:

„2a. Kasutades regulaarlaevaliinide elektroonilist teabe- ja sidesüsteemi, säilitavad komisjon ja liikmesriikide tolliasutused järgmist teavet ja omavad sellele ligipääsu:

- a) taotluste andmed;
- b) regulaarlaevaliinide load ning vajaduse korral nende muudatused või tühistused;
- c) vahesadamate nimed ja teenuseid osutavate aluste nimed;
- d) kogu muu asjakohane teave.”

b) Lõiget 3 muudetakse järgmiselt.

i) Esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Regulaarlaevaliini loa taotluses näidatakse ära laevaliini tegelikult seotud liikmesriigid. Taotluses võib ära näidata ka liikmesriigid, kes võiksid olla potentsiaalselt seotud, kelle puhul omanik kinnitab, et tal on tulevaste teenustega seonduvaid kavatsusi. Selle liikmesriigi toll, kus taotlus esitatakse, (luba andev tolliasutus) teatab sellest laevaliini tegelikult või potentsiaalselt seotud teiste liikmesriikide tollile (vastavad tolliasutused) lõikes 2a osutatud regulaarlaevaliinide elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi abil.”

ii) Teises lõigus kirjutatakse „45” asemel „15”.

- iii) Teises lõigus asendatakse „artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi” järgmisega: „lõikes 2a osutatud regulaarlaevaliinide elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi”.

- iv) Kolmandas lõigus asendatakse „artiklis 14x osutatud elektroonilist teabe- ja sidesüsteemi” järgmisega: „lõikes 2a osutatud regulaarlaevaliinide elektroonilist teabe- ja sidesüsteemi”.

- 2) Artikli 313c lõike 2 teises lõigus asendatakse „artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi” järgmisega: „artikli 313b lõikes 2a osutatud regulaarlaevaliinide elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi”.

- 3) Artikli 313d lõike 2 esimeses lõigus asendatakse „artiklis 14x osutatud elektroonilises teabe- ja sidesüsteemis” järgmisega: „artikli 313b lõikes 2a osutatud regulaarlaevaliinide elektroonilises teabe- ja sidesüsteemis”.

- 4) Artikli 313f lõikes 2 asendatakse „artiklis 14x osutatud elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi” järgmisega: „artikli 313b lõikes 2a osutatud regulaarlaevaliinide elektroonilise teabe- ja sidesüsteemi”.

- 5) 42A lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Lube väljastavad tolliasutused vaatavad artikli 3 teises lõigus sätestatud käesoleva määruse jõustumise kuupäeval kehtinud regulaarlaevaliinide load omanike taotlusel läbi, et võtta arvesse liikmesriike, kes võiksid olla potentsiaalselt seotud, mille puhul omanik kinnitab, et tal on tulevaste teenustega seonduvaid kavatsusi.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 lõike 1 punkti b alapunkte i ja ii kohaldatakse alates 1. märtsist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. november 2013

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 1100/2013,**5. november 2013,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voo tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon

kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.

- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. november 2013

Komisjoni nimel
presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril*(eurot 100 kg kohta)*

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	AL	41,5
	MA	41,8
	MK	36,9
	TR	75,3
	ZZ	48,9
0707 00 05	AL	53,3
	EG	177,3
	MK	71,7
	TR	144,5
	ZZ	111,7
0709 93 10	AL	50,7
	MA	88,1
	TR	127,3
	ZZ	88,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	67,6
	ZZ	67,6
0805 50 10	TR	72,1
	ZA	54,2
	ZZ	63,2
0806 10 10	BR	231,7
	PE	281,8
	TR	169,9
	ZZ	227,8
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	151,7
	US	132,2
	ZA	127,9
0808 30 90	ZZ	137,7
	CN	72,8
	TR	116,3
	ZZ	94,6

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

SOOVITUSED

KOMISJONI SOOVITUS,

4. november 2013,

millega muudetakse soovitus 2006/576/EÜ seoses toksiinide T-2 ja HT-2 esinemisega kassitoidus

(EMPs kohaldatav tekst)

(2013/637/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 292,

ning arvestades järgmist:

- (1) Toksiinid T-2 ja HT-2 on mükotoksiinid, mida toodavad mitmesugused *Fusarium* i liigid. Toksiin T-2 lagundatakse ainevahetuses kiiresti ja sellest tekib palju ainevahetussaadusi, millest peamine on toksiin HT-2.
- (2) Toiduahelas olevate saasteainete teaduskomisjon (edaspidi „CONTAM“), mis kuulub Euroopa Toiduohutusameti (edaspidi „toiduohutusamet“) juurde, koostas komisjoni palvel arvamuse ohtudest, mida põhjustab inimeste ja loomade tervisele toksiinide T-2 ja HT-2 esinemine toidus ja söödas ⁽¹⁾.
- (3) Loomade terviseohtude osas jäi CONTAM seisukohale, et mäletsejaliste, küülikute ja kalade praegune hinnanguline kokkupuude toksiinidega T-2 ja HT-2 ei põhjusta tõenäoliselt terviseprobleemi. Sigade, kodulindude, hobuste ja koerte puhul leitakse, et hinnangulise kokkupuute põhjal toksiinidega T-2 ja HT-2 on kahjuliku mõju oht väike. Kassid on loomade seas kõige tundlikumad. Kuna andmeid on vähe ja ka väikeste annuste korral esineb tõsiseid terviseprobleeme, ei ole olnud võimalik määrata NOAELi (täheledatavat kahjulikku toimet mitteavaldav doos) ega LOAELi (vähim täheledatavat kahjulikku toimet avaldav doos).
- (4) Võttes arvesse teaduslikus arvamuses esitatud järeldusi, tuleb teha uuringuid, et koguda andmeid selle kohta,

millised tegurid põhjustavad toksiinide T-2 ja HT-2 suurt sisaldust teraviljas ja teraviljatoodetes ning milline on toidu ja sööda töötlemise mõju. Seepärast võeti vastu komisjoni soovitus 2013/165/EL, ⁽²⁾ milles soovitati teha vastavad uuringud.

- (5) Arvestades toksiinide T-2 ja HT-2 mürgisust kasside jaoks, on asjakohane kehtestada kassitoidu jaoks eraldi summaarne toksiinide T-2 ja HT-2 kogus, mille alusel hinnata, kas toksiinide T-2 ja HT-2 sisaldus kassitoidus on aktsepteeritav. Seepärast tuleks komisjoni soovitus 2006/576/EÜ ⁽³⁾ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

Soovitus 2006/576/EÜ lisas lisatakse kande „Fumonisiin B1 + B2“ järele järgmine kanne:

„Mükotoksiin	Loomasöödaks ettenähtud tooted	Piirnorm (mg/kg (ppm)) söödade puhul, mille niiskusesisaldus on 12 %
Toksiin T-2 + toksiin HT-2	Kassitoit	0,05”

Brüssel, 4. november 2013

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Tonio BORG

⁽¹⁾ Toiduahelas olevate saasteainetega tegelev Euroopa Toiduohutusameti teaduskomisjon (CONTAM); Scientific Opinion on risks for animal and public health related to the presence of T-2 and HT-2 toxin in food and feed. EFSA Teataja (2011); 9(12):2481. [187 lk] doi:10.2903/j.efsa.2011.2481. Kättesaadav internetis: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

⁽²⁾ Komisjoni soovitus 2013/165/EL, 27. märts 2013, toksiinide T-2 ja HT-2 esinemise kohta teraviljas ja teraviljatoodetes (ELT L 91, 3.4.2013, lk 12).

⁽³⁾ Komisjoni soovitus 2006/576/EÜ, 17. august 2006, desoksünivaleenooli, zearalenooni, ohratoksiini A, T-2 ja HT-2 ja fumonisiinide esinemise kohta loomasöödaks ettenähtud toodetes (ELT L 229, 23.8.2006, lk 7).

EUR-Lexi (<http://new.eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET